

ŠKOLNÍ ČASOPIS

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

číslo 93- červen 2020

PUCLÍK

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, VRATISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124

**DOBA
ROUŠKOVÁ**

STR. 3

PÁR SLOV ÚVODEM

Školní rok, který právě skončil, byl skutečnou raritou mezi všemi, které jsme doposud zažili. Ani nikdo z nejstarších pamětníků si nevzpomene, že by se někdy ze dne na den zavřely základní školy a zůstaly zavřené vlastně téměř půl roku, když k té epidemické pauze připočteme i letní prázdniny. Zkrátka to byl rok, který si určitě budeme do smrti pamatovat, protože nás různým způsobem všechny nějak zasáhl, něco nám vzal, něco změnil.

Je naprosto jasné, že když se 11. března zavřely školy, skončila tím okamžikem i činnost redakce našeho Puclíka. Když uvážíme, že tomuto uzavření předcházely ještě jarní prázdniny, dojdeme k závěru, že redakce se naposledy sešla někdy v únoru. V té době jsme pracovali na devadesátém třetím čísle, spousta práce byla hotová, ale spousta jí ještě zbývala, aby triadevadesátka „mohla ven“.

Stáli jsme před rozhodnutím, jestli tedy číslo v podmínkách uzavřené školy vůbec nevydat, nebo ho vydat v nějaké zvláštní nedokončené podobě. Nakonec jsme se rozhodli, že zkusíme triadevadesátku nějak dokončit, když už mu tolik lidí věnovalo tolik času a tolik práce, i když bylo jasné, že to bude vydání hodně odlišné od všech předchozích. A tak ho tady máme...

Snažili jsme se zveřejnit všechny články, které byly připraveny, a uspořádali jsme je víceméně chronologicky - tedy v pořadí, jak za sebou události, o kterých se píše, následovaly. Čím budete tedy v časopise více listovat, tím se budete dostávat ke starším událostem. Ty úplně nejstarší budou vlastně datovány do začátku školního roku. Ale myslíme si, že to svůj smysl má, že se z toho čísla stane taková malá kronika toho, co jsme ve škole v roce 2019-2020 zažili a co jsme ještě stihli zrealizovat, než nás Covid-19 nekompromisně poslal domů.

Číslo 93 se tedy poprvé objevuje pouze v elektronické podobě a je dostupné pouze na internetových stránkách školy. Papírová verze, kterou běžně každá třída dostává, by tentokrát neměla žádný smysl, ke čtenářům by se nedostala.

OBSAH

▪ Pár slov úvodem	2
▪ Doba virová a roušková	3
▪ Milá setkání s budoucími školáky	4
▪ Zážitky na výstavě Cosmos Discovery	5
▪ Děti darují dětem	6
▪ 9. ročník turnaje v bowlingu	7
▪ Zkusili jsme programovat roboty	8
▪ Takový docela běžný školníkův den	9
▪ Diskotéka s nečekaným koncem	11
▪ S čerty nejsou žerty	13
▪ Výlov rybníka v jižních Čechách	15
▪ Kids XO - Mise Zero	17
▪ Den otevřených dveří žďárských firem ...	18
▪ Festival vzdělávání a výhra 15 000 Kč ...	19
▪ Akce letošního podzimu	20
▪ Střípky revoluce	21
▪ Ekofanda	22
▪ Kurz zvládání krizových situací	28
▪ Bobřík informatiky	30
▪ Den Mystery Skype	31
▪ Přespolní běh do republikového finále ...	32
▪ Šakalí léta	34
▪ Cihla k cihle	35
▪ 140. výročí 1. ZŠ v Novém Městě	36
▪ Školní toulavka v dalším ročníku	38
▪ Anglické divadlo	40
▪ Dvě exkurze 9.C s cílem v Praze	41
▪ Puclík čte ušima	42
▪ Velká plavba šestých tříd	44
▪ Okénko ZŠ Slavkovice	45

Náhlé uzavření školy z důvodu epidemie koronaviru a přerušení práce naší redakce mělo ještě jeden důležitý důsledek - neměli jsme možnost se rozloučit s těmi, kteří v redakci několik let pracovali, ale po prázdninách se k nám do školy už nevrátí. A tak bychom se alespoň touto cestou chtěli rozloučit s našimi redaktorkami z 9. třídy - **Mirkou Brabcovou, Lenkou Klementovou, Simonou Kosourovou a Katkou Chalupovou.**

Děvčata, moc za všechno děkujeme a přejeme vám v dalším životě jen samou radost, štěstí a pevné zdraví...

Redakce

DOBA VIROVÁ A ROUŠKOVÁ

Školní rok 2019-2020, který právě končí, se stal pro všechny, kteří mají se školou cokoliv společného, určitě tím nejzvláštnějším a nejneobvyklejším, jaký kdy v životě zažili. Je úplně jedno, jestli se na něj podíváme očima žáka, učitele, rodiče, školníka, uklízečky nebo kuchařky v jídelně. Všichni se prakticky ze dne na den dostali do situace, ve které ještě nikdy nebyli, a museli začít řešit problémy, které ještě nikdy předtím neměli...

Celou situaci způsobil jeden maličký vir - tedy maličký jen svým rozměrem, protože pouhým okem ho určitě neuvidíte. Jinak je ale svým dosahem a důsledky, které z něj plynou, tak obrovský, že to vlastně v této chvíli ještě nedokážeme pořádně zhodnotit, protože to, co způsobil a stále ještě způsobuje, zatím pořád nebere konec. Ta potvrzka doslala oznáčení Covid-19 a tenhle název dnes zná na světě snad každý svěprávný jedinec.

Až jednou někdo sečte všechny škody, které tenhle vir ve světě napáchal, bude to suma tak obrovská, že si ji stejně nebudeme umět ani představit. Ztráty na životech lidí, kteří v souvislosti s tímto onemocněním zemřeli, se ani vyčíslit nedají. Jsou ale i další škody, které na první pohled vlastně nejsou vidět a nedají se ani nějak moc změřit - mezi ně patří třeba to, že jsme nemohli chodit do školy, nemohli se normálně učit, a tak jsme svým způsobem přišli o vědomosti, které bychom za normálních okolností měli a mohli je v životě využívat. Teď je ale nemáme.

Zkrátka a dobře - od 11. března se díky viru uzavřely všechny

školy a nikdo nevěděl, na jak dlouho to bude a co z toho všechno vyplyne. V té době jsme měli zrovna jarní prázdniny, takže uzavření škol nás zastihlo v situaci, kdy jsme ve škole stejně nebyli. Ale už další týden nám vnesl do života obrovské změny, protože bylo jasné, že školu sice zavřít jde, ale vzdělání zastavit nemůžeme. A tak se začalo učit na dálku.

Postupem času si žáci, učitelé i rodiče uvědomili, jak moc jiné je tohle vzdálené učení, a když bylo jasné, že školy zůstanou zavřené opravdu dlouho, museli si v tom všichni udělat svůj systém, aby to mělo nějakou cenu a výuka alespoň hlavních předmětů probíhala.

Ale všichni víme, že škola není jen učení. Jsou to i kamarádi, se kterými se denně setkáváme, exkurze a výlety, na které rádi jezdíme a poznáváme nové kraje, jsou to různé kulturní a vzdělávací pořady, na které během roku čas od času chodíme, abychom si to učení něčím obohatili a zpříjemnili. Tohle všechno na dálku ale dělat nelze, o to jsme přišli. A taky budoucí prvňáčci neměli svůj zápis, na který se těšili.

Je pravda, že zhruba polovina žáků se nakonec před prázdninami na čas do školy vrátila. Deváťáci se mohli připravovat na odložené přijímačky, žáci 1. stupně se od 25. května mohli v omezených podmínkách přece jen něco učit, 6.-8. třídy se párkrát také potkaly.

Nečekala je ale normální výuka, nýbrž zvláštní režim, kdy jednotlivé třídy nesměly mít víc než 15 žáků a nikdo v lavici nemohl mít souseda. Všude desinfekce, neustálé mytí rukou, roušky... Třídy měly přestávky tak, aby se nepotkávaly, do školy i ze školy chodily v různé době, aby kontakt mezi žáky různých tříd byl co nejmenší. No, nějak to celé fungovalo, ale byl to opravdu zvláštní čas...

Pro vysvědčení si nakonec mohli přijít všichni, i když toho někteří nevyužili. Máme před sebou prázdniny, ale co bude po nich, to teď nikdo přesně neví. Snad nám ale ten maličký vir, o kterém jsme mluvili na začátku, umožní se v září vrátit do trochu normálnějšího režimu a začít se zase učit tak, jak jsme byli dříve zvyklí. Snad se to podaří...

Zdeněk Havlík

MILÁ SETKÁNÍ S BUDOUCÍMI ŠKOLÁKY

S budoucími prvňáčky jsme se letos u nás ve škole setkali hned dvakrát. Přálo tomu štěstí dobrého načasování, protože obě akce proběhly ještě před obdobím, kdy se naše každodenní životy musely přizpůsobit opatřením v důsledku nebezpečí koronavirové epidemie....

POSEZENÍ U KÁVY A ČAJE

První akcí bylo Posezení u kávy a čaje, které bylo tentokrát motivované sluníčkem. Děti si přišly prohlédnout budovu přístavby naší školy na Tyršově ulici a společně s námi, učitelkami budoucích prvních tříd, si vyzkoušely „hru na školu“. Jejich rodiče měli ve stejnou chvíli možnost zhléd-

nout ukázky metod práce v hodinách stávajících prvňáků pod vedením jejich třídních učitelky Pavly Sedlákové a Markéty Ondráčkové.

Všichni jsme se nakonec sešli u kávy, čaje a malého občerstvení. Zde vznikl prostor pro rodiče, kteří měli možnost se zeptat učitelky prvního stupně

nebo paní zástupkyně Hany Knapčokové na cokoli, co je zajímalo ohledně výuky a organizace budoucích prvních tříd.

Akce je každoročně rodiči i dětmi vítána. Svědčí o tom hojná účast rodin s předškoláčky a nás tento zájem ze strany rodičů velmi těší.

ZÁPIS NANEČISTO

Děti letos přišly o svůj velký den – tedy o skutečný zápis do první třídy. O to více nás těší, že na naší škole to nebyla tak úplně pravda, protože druhou zmiňovanou akcí pro budoucí školáky, kterou se podařilo uskutečnit ještě před uzavřením škol, byl právě Zápis nanečisto. Přístavba naší školy se v tento den hemžila dětmi s rodiči i jejich sourozenci. Budoucí prvňáčci si mohli projít

celou budovu školy a na jejich průzkumných cestách je doprovázeli žáci devátých tříd převlečení za sluníčka. Děti si ověřily své dovednosti pro vstup do první třídy. Ve třídách pro ně byla připravena stanoviště zaměřená na jednotlivé dovednosti budoucích školáků.

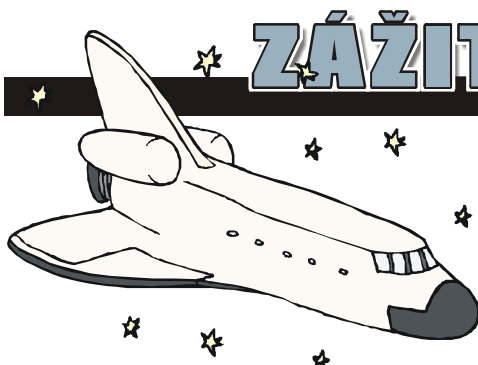
Na stanovištích jim byly průvodkyněmi nejen všechny paní učitelky z prvního stupně, ale

i již zmiňovaní starší spolužáci. Na děti čekaly hry s jazykovými i matematickými úkoly, poznávaly a přiřazovaly mláďata, vyzkoušely si, co dokáže interaktivní tabule nebo tablet s aplikacemi pro vzdělávání. Děti byly opravdu velice šikovné a pro nás byla odměnou jejich odvaha a spokojené usměvavé tváře.

Moc se na naše budoucí prvňáčky těšíme a pevně věříme, že se všichni 1. září ve slavnostní náladě setkáme v naší sluníčkové škole...

Mgr. Marie Budíková a Mgr. Dita Machová
učitelky prvních tříd ve školním roce 2020-2021

ZÁŽITKY NA VÝSTAVĚ

Mgr. Pavlína Poláčková

COSMOS DISCOVERY

Aby si rozšířily své obzory, vyrazily třídy 4.B a 5.B v úterý 18. února 2020 do Prahy. Cíle byly dva a oba se nacházely na známém holešovickém Výstavišti...

První v pořadí bylo pražské planetárium - nejstarší v České republice a jedno z největších na světě s průměrem promítací kopule 23,5 metru. Před samotným programem si všichni prošli zajímavou interaktivní astronomickou výstavu ve foyeru – každý si našel to, co ho nejvíce zaujalo, a to si také vyzkoušel. Nechyběl ani nákup nezbytných suvenýrů - třeba v podobě ponožek s motivem všech možných i nemožných souhvězdí ☺.

Úderem půl dvanácté, zaboření do měkoučkových křesílek, nechali se všichni unášet hvězdnou oblohou. Imaginárně se dostali blízko ke Slunci a procestovali celou sluneční soustavu – jednotlivé planety, asteroidy, komety i trpasličí planety. Nechyběla návštěva na Měsíci ani vyprávění o sondách a družicích, díky kterým se k nám na Zemi dostávají všechny informace o vesmíru.

Den se přehouppl do své druhé poloviny a po obědku ☺ následovala unikátní výstava COSMOS DISCOVERY.

Na ploše více než 2000 metrů čtverečních byly k vidění originální části raketoplánů, orbitálních stanic i samotných kosmických lodí. V expozici

byly stovky exponátů z USA i Ruska, které byly skutečně ve vesmíru, unikátní sbírka skafandrů a dalších předmětů - od stravovacích balíčků až po různé toaletní potřeby naprosto neobvyklého vzhledu ☺...

Výstava ukázala historii pilotovaných kosmických letů od jejich počátku až po současné plánované mise. Dala nahlédnout do prvních okamžiků, kdy nejprve zvířata a poté odvážní

muži a ženy téměř bez jistoty návratu usedali do kosmických raket, aby překročili hranice kosmu a posunuli lidské poznání nad naši planetu.

Zájemci si prošli modelem orbitální stanice MIR a na vlastní kůži zažili pocity kosmonautů v mikrogravitaci (no, upřímně řečeno, nejsou nic moc ☺...). Na závěr si odváží jedinci – a že jich v obou třídách bylo - vyzkoušeli v inter-

aktivním Cosmocampu náročný výcvik kosmonautů i nejmodernější 3D technologie.

Program exkurze byl tímto vyčerpán, následovala už jen cesta domů. Byla jako vždy

plná bujarého veselí a mohutné konzumace zásob připravených hodnými maminkami ☺.

DĚTI DARUJÍ DĚTEM...

Mgr. Hana Knapčoková

Do projektu **Krabice od bot** se v letošním školním roce rozhodli zapojit žáci žakovského parlamentu. Měli již dobré zkušenosti z minulých let, a tak neváhali a zúčastnili se opět. Dokonce s projektem seznámili i ostatní spolužáky, a tak mohli přispět i ostatní žáci školy. Dárčků se tentokrát sešlo opravdu mnoho a byly moc krásné: panenky, skládačky, knihy, sluchátka, oblečení... a spousta plyšáků.

Děvčata z devátého ročníku je rozdělily do krabic pro jednotlivé děti a nádherně zabalily, občas doplnily i kresbičkou. Jen krabice od bot nestačily, musely sehnat větší krabice, aby se do nich všechny hračky vešly.

V neděli 2. prosince 2019 už jen zbývalo předat dárčky na sběrné místo u evangelického kostela. Naštěstí to máme ze školy kousek, protože krabic bylo tentokrát více a hlavně byly pořádně velké a těžké ☺. Děkujeme všem žákům, kteří se do akce zapojili a udělali tím někomu radost...

9. ROČNÍK TURNAJE V BOWLINGU

Mgr. Dagmar Svobodová

Měsíc únor je ve školních akcích pořádaných časopisem Puclík už dlouho dobu vyhrazen akci sportovní - oblíbenému turnaji v bowlingu pro soutěžní družstva 6.-9. tříd. Letos se konal v bowlingové herně Penzionu Vrchovina již jeho devátý ročník...

obdrželi všichni bez ohledu na to, jak se umístili. Je ale pravda, že na ty úspěšnější týmy čekala odměna poněkud větší. Zvláště jsme vyhodnotili i nejlepší náhozy jednotlivců za obě hry, které se započítávaly do celkového skóre. Výsledky si můžete prohlédnout v příložené tabulce.

Bylo zřejmé, že všichni si kromě sportování užili i spoustu legrace - třeba v případě, kdy se koule rozhodla cestovat opačným směrem, než se nacházela dráha ☺. Myslíme si, že legrace a dobrá zábava k akcím Puclíku neodmyslitelně patří, a turnaj v bowlingu tak nemůže být výjimkou.

27. února 2020 si tak v tomto sportu mohli změřit síly zástupci tříd 6.-9. ročníku. Za každou třídu hrálo čtyřčlenné smíšené družstvo s jedním, a někdy dokonce i se dvěma náhradníky, kteří mohli hráče vždy ve druhém kole vystřídat.

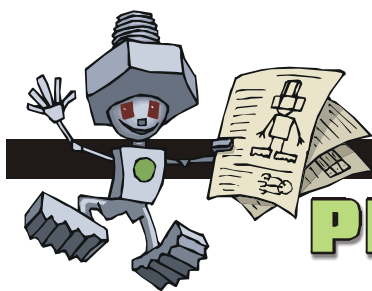
Hrálo se po ročnících, soutěžily tedy vždy všechny třídy

ročníku mezi sebou. Někteří se snažili reprezentovat svoji třídu, jak jen to šlo, i když se na ně hráčské štěstí moc neusmívalo ☺. Jinde - jako třeba v případě některých osmáků - jsme viděli moc pěkný herní styl i výkony.

Ale šlo v první řadě o zábavu, a tak drobnou odměnu nakonec

Příští rok nás tedy čeká desátý ročník našeho turnaje. Ani se nám nechce věřit, že už to bude deset let, co jsme se na Vrchovině sešli poprvé. Bude to tedy hezké jubileum a doufáme, že se při něm již podesáté sejde parta lidí, kteří si rádi společně nejen zasoutěží, ale také se dobře pobaví. Moc se těšíme ☺...

Ročník	1. místo	2. místo	3. místo	Nevyšší součet bodů v obou hrách
6.	6.C	6.A	6.B	Hugo Sláma, 6.C, 202 bodů
7.	7.A	7.C	7.B	Milan Kříž, 7.A, 272 bodů
8.	8.A	8.C	8.B	Lukáš Lempera, 8.A, 274 bodů
9.	9.B	9.A	9.C	Jaroslav Kříž, 9.A, 262 bodů

ZKUSILI JSME PROGRAMOVAT ROBOTY

Na konci ledna naše třída 8.C navštívila Gymnázium Vincence Makovského v Novém Městě na Moravě. Cílem naší návštěvy bylo programování robotů, kterému jsme věnovali dvě vyučovací hodiny, a byla to opravdu skvělá zkušenost...

PROGRAMOVÁNÍ LEGO ROBOTŮ

Hned na začátku jsme se rozdělili na dvě skupiny - jedna skupina programovala LEGO roboty a druhá jiný druh robotů. Já jsem byla na LEGO robotech. Naše skupina se před zahájením práce rozdělila na dvojice a každá měla svůj notebook. Používali jsme program, ve kterém jsme určovali, co všechno bude robot vykonávat. Nejdříve jsme začali jednoduchými pohyby vpřed, vzad, otočit o 90°, o 360° atd. Robot měřil asi 25 cm. Měl v sobě několik laserů, které byly propojené s programem. Jeden laser mířil směrem do země, druhý směrem nahoru a třetí mířil dopředu.

Když jsme se naučili s robotem otáčet, jak bylo potřeba, učili nás, jak naprogramovat, aby robot něco říkal a ukázal se mu

na displeji určený obrázek. Těmto věcem jsme se věnovali jednu hodinu. Následovala asi pětiminutová přestávka, při které jsme se posilnili sušenkami ☺.

Druhou hodinu jsme se věnovali už víceméně samostatné práci. Prvním úkolem bylo, že jsme si měli vymyslet písmeno a to pomocí LEGO robota napsat. S tímto zadáním jsme si celkem poradili, ale druhý úkol

už byl o něco těžší. Měli jsme bez pomoci učitele naprogramovat robota tak, aby jezdil po zemi, a když zaregistruje překážku, tak se má otočit. S tím si zpočátku málokdo poradil, ale nakonec jsme to nějak vymysleli ☺.

Asi pět minut před koncem naší návštěvy jsme se šli podívat na druhou skupinu, která to měla, jak jsme se později dověděli, o něco lehčí. Pak už jsme se společně vrátili zpátky do školy. Programování robotů nás všechny moc bavilo, ale byla to činnost zaměřená hodně na logické myšlení, které málokdo z naší třídy má ☺. Třeba se to ale časem zlepší.

Veronika Hlaváčová, 8.C

PROGRAMOVÁNÍ ROBOTŮ POMOCÍ KÓDŮ

Druhá skupina naší třídy si při návštěvě gymnázia vyzkoušela programovat roboty pomocí počítače a kódů. Každý se posadil za svůj počítač a začali jsme programovat. Prvně jsme skenovali kódy a potom jsme začali vytvářet příkazy, kterými jsme roboty řídili. Mohli jsme tleskat, aby se roboti rozjeli, nebo jsme je nechali jezdit

po černé čáře. Prováděli jsme s nimi i sumo zápasy ☺.

Potom jsme si mohli roboty naprogramovat podle sebe. Každý robot dělal něco jiného. Záleželo na originalitě a zručnosti každého z nás. Mohli jsme si udělat program podle vlastní představivosti. Na závěr nás čekal těžký úkol - vy-

tvořit program, aby robot dělal úkony podle zadání.

Tato zkušenost s programováním robotů se velice líbila nejenom mně, ale i celé naší třídě. Doufám, že něco podobného si budeme moci brzy zase vyzkoušet.

Eliška Skuhrovcová, 8.C

TAKOVÝ DOCELA BĚŽNÝ ŠKOLNÍKŮV DEN

Dnešní ráno nijak nena-
značovalo, že by mě če-
kal těžší den než kdy jin-
dy. Jenže to jsem ještě
nevěděl, co všechno se
na mě sesype...

Odemykání tříd i školy, můj každodenní rituál, proběhlo bez problémů, elektrina na rozdíl od včerejška fungovala všude a zapomenuté bedýnky na ovoce jsem si snosil už včera, takže žádná mračna na pomyslné modré obloze.

V ředitelně jsme řešili jen trable s odpady na přístavbě, kde odpad z WC teče úplně jiným směrem, než se od něj očekává ☺. To ale snad ještě včera opravila firma, která na naléhání přijela relativně brzo...

Netrvalo to ale dlouho a první bojový úkol byl na světě. Děvčata navštěvující WC ve dru-

hém patře o přestávkách používají umyvadla jako místo vhodné k sezení. Šrouby, které umyvadlo drží, jsou ale jiného názoru a daly to najevo tím, že se milá umyvadla prostě vytrhla ze zdi. Takže hned po ranním dozoru беру brašnu s nářadím a do velké přestávky si hraji na instalatéra.

Velká přestávka je ve znamení záchrany kalhot na dívčím WC v přízemí. Pro mě nepochopitelným způsobem se komusi podařilo přivřít do zamčených!!! dveří kalhoty za knoflík a nešly bez odemčení vyndat ☺. Ale operace byla úspěšná, kalhoty zachráněny.

Na konci velké přestávky dovezli ovoce dětem na svačinu. To je - co se týče úklidu - sázka na jistotu, že bude co uklízet. Čestnou výjimkou jsou Bovisci, ti zmizí ještě týž den. Chtěl jsem napsat beze stopy, ale přeplněné koše nejen na plast svědčí o opaku. Běžné ovoce se většinou do pár dní sní, ale dnešní várka kaki už při skládání zaváněla průšvihem.

Ten se dostavil hned další přestávku, kdy zmíněné ovoce při letu po třídě vyrazilo čtverec v podhledu. No, ještěže je chladno a tolik nevětráme, to bych musel ještě preventivně

obejít školu a zkontrolovat, zda neproběhly pokusy zahradníků, kteří se snaží hodem z okna vysadit kaki v bezprostředním okolí školy ☺.

O přestávce ještě stihnu zjistit majitele ztracené klíčenky s čipem, který si ale někde lajdá, tak putuje k paní učitelce třídní.

Další hodinu mám elektro v podobě blikající zářivky, kterou měním v jídelně ještě před příchodem prvních strávníků. Bonus dnešního oběda ve formě banánu slibuje další adrenalinové zážitky jak pro samotné ovoce, tak pro dozory, uklízečky i mě. Nezřídka se stává, že zapomenuté banány má někdo neustále potřebu učit lézat. Zemská přitažlivost je ale neúprosná, a tak raději procházím preventivně šatnu a sbírám banány dřív, než projdou leteckým kurzem ☺. Po vzoru němých grotesek je po podlaze poseto několik banánových

slupek, které čekají na své oběti, až po nich uklouznou. Zachraňuji všechny.

Netrvá dlouho a jdeme rybařit. To je vytahování zapomenutých klíčů dlouhým, na konci zahnutým drátem ze zamčených šatních skříněk. Buď jdou vytáhnout samotné, nebo i s bundou. Rybařit se dá i za obložením, v kanále před školou nebo v dalších zapeklitých místech, jaké si jen dokážete představit...

U oběda toho klidu také moc nemívám. Jím pomalu, a tak se u mě vystřídá několik skupin spolustolovníků. Dnes jsem ale šel dřív, takže jsem jedl sám. Proto mi asi neunikl vítězoslavný pokřik třetáka sedícího u vedlejšího stolu, který byl slyšet přes půl jídelny: „Hurá, mám rekord!“ Zvědavost mi nedala, tak jsem se zeptal: „Kolik jsi jich snědl?“ Byly totiž knedlíky a ten klučina jich spořádal neskutečných

jedenáct ☺. Kuchařky mi potvrdily, že nekecá, a tak já se svými trapnými čtyřmi kousky, které jsem sotva snědl, jsem se odebral zpět do práce.

Čeká mě už jen několik drobností, které nepřinesly žádná neočekávaná překvapení, a tak jsem stihl ještě zasednout k notebooku a napsat takhle za tepla svoje dnešní zážitky, protože tento den byl fakt hutný. Cestou domů ještě odnesu na poštu školní korespondenci a mám padla.

Být školníkem obecně je zážitek. Není to práce jako někde ve fabrice, kdy děláte každý den to samé. U tohoto povolání nevíte dne ani minuty, protože co dokáží vymyslet děti naší školy (tedy vlastně ti dva lumpové – Samo a Seto ☺), nad tím opravdu občas zůstává rozum stát. Ta rozmanitost je ale fajn a baví mě to. Baví mě ale i lidé, které ve škole potkávám - od vedení školy, učitele, až po kuchařky, které se mě marně snaží vykrmit a tvrdí, že jim dělám svou postavou špatnou reklamu ☺.

Jsem ve škole už čtvrtým rokem a stejně mě ještě pořád dokáží překvapit některé věci, které tu mám za úkol vyřešit. Za mnohé poslední dobou může i stavba, která mi už nachystala různá překvapení ve formě navrtaných trubek od topení, kabelů od internetu nebo všemožného zatékání do prostor naší školy. Vše ale беру jako výzvu a snažím se s tím poprat, jak jen to jde. Snad ke spokojenosti nás všech.

A opravdu mě to moc baví. Díky...

Martin Drápalík - školník

DISKOTÉKA S NEČEKANÝM KONCEM

Lenka Klementová, 9.C

Stalo se pravidlem, že konec kalendářního roku a příchod vánočních prázdnin oslavíme parádní diskotékou, která bývá určena pro žáky 4.-9. tříd. Ani tento školní rok tedy nebyl výjimkou...

Ve čtvrtek 19. prosince 2019 jsme se hezky oblékli a vyrazili do kulturního domu, kde jsme s Puclíkem pořádali předvánoční školní diskotéku. Hudbu nám míchal osvědčený diskžokej David Hamerský,

který měl pro sebe celé pódium a hrál nám to nejlepší, co měl. Akce začínala ve čtyři hodiny, takže jsme měli asi tříhodinový prostor na to, abychom se pořádně vyblbli. Hned u vchodu jsme dostali svítící náramky,

abychom pořádně rozsvítili atmosféru hudebního odpoledne ☺. Přišli nás podpořit a pobavit se i naši učitelé. To nás určitě moc potěšilo. Pro občerstvení jsme si mohli chodit do restaurace vedle.

Na programu byla samozřejmě v první řadě tanec, takže křepčení na parketu byla věnována největší část odpoledne. Přišli jsme si přece hlavně zatancovat. Měli jsme pro všechny připravené i nějaké společné hry, jako je například oblíbená židličkovaná, kterou jsme museli několikrát opakovat pro

různé ročníky, protože o ni byl obrovský zájem.

Obrovským překvapením byla Áďa Dunková, která se svým bráchem Markem zazpívala na pódiu i na parketu za mohutného povzbuzování všech přítomných několik písniček.

Mají oba velký talent a určitě to všechny moc potěšilo.

Celá akce byla skvělá ☺! Společně jsme si zatancovali, vyřadili se na parketu, zasoutěžili jsme si, na závěr nechyběla ani laserová show a myslím, že jsme si to všichni užili!

...ale to ještě nebylo všechno!

Diskotéka skončila docela brzy, bylo kolem sedmé, a tak jsme si s naší třídou 9.C řekli, že bychom mohli ještě něco společně podniknout. Byl to skvělý nápad a všem se hned líbil. Řekla bych, že všichni, co jsme tam byli, souhlasili.

Napadlo nás, že bychom si zahráli bowling. Když jsme ale přišli do herny, zjistili jsme, že mají obsazeno, a to nás dost zklamalo. Ale naštěstí se objevil hned jiný plán ☺. Vedle bowlingu totiž bydlí náš oblíbený pan učitel Sláma. Napadlo nás, že bychom ho mohli navštívit a zazpívat mu ☺! A jak se ten nápad vznikl? On totiž pan učitel jednou, když

jste se ho ptali, jestli bychom mohli mít vánoční hodinu, řekl, že spíš ne, protože neumíme zpívat a nebo zpíváme moc potichu.

A teď se to krásně hodilo ☺. Napsali jsme panu učiteli, ať se podívá z okna, že ho čeká překvapení. Bylo to dobrodružství, protože nám neodpovídal, a tak jsme začali zpívat. Chvilí jsme zpívali, ale pořád nikdo nešel. Zkoušeli jsme zavolat, ale taky nic. Najednou se otevřelo okno. Doufali jsme, že by to mohl být on, že nás pochválí a třeba pozve na čaj ☺.

Otevřela nám manželka pana učitele. Nejprve jsme se lekli, ale byla velmi příjemná a

omluvila se nám, že pan učitel není doma. My jsme jí to vše vysvětlili a naštěstí jsme setkali s jejím pochopením pro devátácké blbiny ☺.

Chvilí jsme ještě čekali, jestli se pan učitel nevrátí, ale pak jsme mu napsali vzkaz a odešli jsme. Jelikož jsme měli hlad, šli jsme na pizzu, kterou nám Vítek objednal již dříve po telefonu. Společně jsme ty tři pizzy, co jsme měli objednané, snědli a doprovodili se vzájemně domů.

Byl to skvělý večer. Myslím, že jsme si ho všichni na 100 procent užili, a už se těšíme na další zážitky, které společně zažijeme...

Marie Polnická, 9.B

„Dobrý den, milé děti. Rok se s rokem sešel a my jsme opět zde. Jak asi vidíte, přišli jsme se přesvědčit, jestli jste moc nezlobily. No, ale to hned zjistím ve své knize...”

Každý z vás určitě ví, kdy je svátek svatého Mikuláše, neboli co je za den 5. prosince. Každý rok se na naší škole přihlásí jedna ze tříd 9. ročníku, která následně v tento den chodí mezi třídami v převlečení. Čerti dělají nepořádek, andělé rozdávají sladkosti, avšak nejdůležitější postavou je onen vysoký muž s bílými vousy a biskupskou mitrou. V tomto roce navštěvovala 5. prosince děti jak na hlavní budově, tak

i na přístavbě naše třída 9.B.

Hned brzy ráno jsme museli mazat rychle do třídy a připravit se. Čerti se maskovali, andělé kráslili, no a Mikulášové ze sebe udělali vousaté vznešené pány ☺. Poté jsme už jen čekali, až uplyne po zvonění pár minut, abychom mohli vyrazit. Musím přiznat, že ze začátku se mi klepaly jak ruce, tak i nohy. Ale po premiéře už to šlo hladce.

Nejkrásnější návštěva pro mě byla v páté třídě. Děti v ní sice byly trochu nesmělé a bály se, ale i přesto nám zazpívaly krásnou písničku. V některých třídách byly naopak pěkně drzé a nezdvořilé, ale to se dalo přežít ☺. Nedokážu si představit, že bych něco takového měla vydržet každý den. Právě proto obdivuji učitele, že to s nimi vydrží.

Ale zpět k tématu. Moji spolužáci, kteří chodili za čerty, se mohli pěkně vydovádět a musím uznat, že někteří byli vážně tak divocí, jak mají správní čerti být. Moc jsem si chození po třídách užila. Potom, co jsme obešli všechny ročníky, jsme se o velké přestávce vydali do sborovny a ředitelny popřát krásný vánoční čas společně s druhou skupinou, která chodila mezi malými dětmi. Pár čertů bylo tak zamaskovaných a namalovaných, že je několik lidí nedokázalo ani poznat ☺.

Myslím, že se to všem z naší třídy moc líbilo. Také doufám, že se to líbilo i ostatním žákům

i učitelům, protože od toho Mikuláš přece je, ne ☺? Je od toho, aby pobavil, ale i postra-

šil a upozornil na nebezpečnosti, které se dělat nemají.

VÝLOV RYBNÍKA

Hana Štrofová, 9.B

V JIŽNÍCH ČECHÁCH

V úterý 5. listopadu 2019 vyrazila naše třída 9.B spolu se čtvrtáky paní učitelky Poláčkové na výpravu za poznáním do jižních Čech. Odjžděli jsme autobusem brzy ráno od kulturního domu...

za to. Dozvěděli jsme se, že rybník Dvořiště je druhý nejstarší jihočeský rybník a hlavně se v něm nachází mnoho ryb. Zjistili jsme, že největší zastoupení zde má třeboňský kapr. Nejvíce se zde líbilo klukům rybářům ☺, ale zajímavé to přišlo nám všem - včetně naší paní učitelky.

Naší druhou zastávkou byl Jindřichův Hradec, kde jsme navštívili muzeum gobelínů. Jelikož jsme přišli dřív, než prohlídka začínala, dostali jsme na náměstí Míru rozchod a mohli jsme si dokoupit zásoby na zpáteční cestu ☺ nebo se jen tak porozhlédnout kolem. Náměstí vypadalo nádherně – bylo obklopeno domy v renesančním stylu a uprostřed stálo vysoké sousoší Nejsvětější

Cesta trvala tři hodiny a dovedla nás k našemu prvnímu cíli – rybníku Dvořiště, který se nachází poblíž obce Smržov asi deset kilometrů od Třeboně. Je to čtvrtý největší rybník v České republice a my jsme měli možnost zúčastnit se jeho výlovu. Velká většina z nás se zde třepala zimou, ale stálo to

Trojice. Po nějaké době jsme se dostali do muzea gobelínů. Dozvěděli jsme se o historii gobelínů (tzv. tapisérií) a měli jsme možnost vidět paní restaurátorku při práci. Osobně si myslím, že to bylo zajímavé, ale někteří z nás naznali, že to zkrátka není nic pro ně ☺.

Jako takový menší bonus jsme navštívili Krýzovy jesličky, které se nacházely poblíž. Jedná se o největší lidový mechanický betlém na světě a je zapsaný v Guinessově knize rekordů. Překvapilo nás, že pan Krýza tento betlém vytvářel doslova ze všech materiálů, ke kterým přišel. Větší část byla ovšem z papíru. Byla to nádherná podívaná, která nás zaujala všechny.

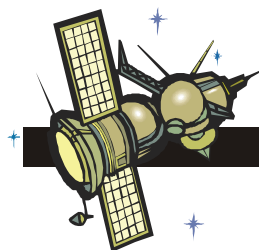
Navečer kolem šesté hodiny jsme se vrátili zpátky do Nového Města a byli jsme všichni unavení z cesty plné nicnedělání ☺. S jistotou mohu říct, že se tato exkurze vydařila a všem se nám líbila. Rozhodně vám

doporučuji navštívit Krýzovy jesličky. Něco takového jen tak někde ve světě nenajdete a opravdu ta návštěva stojí za to.

Také děkujeme naší třídní paní učitelce Martině Janíčkové za to, že nás sem vzala...

KIDS XO - MISE ZERO

Mgr. Miroslav Sláma

KÓDUJEME DO VESMÍRU

Víte, jak se programuje mikropočítač? Víte, co je Mezinárodní vesmírná stanice ISS? Když spojíte mikropočítač a ISS dohromady, vznikne projekt Kids XO Mise Zero, zaměřený na programování mikropočítačů na oběžné dráze Země...

Cílem výzvy je vymyslet a napsat kód, který poběží na počítačích Astro Pi (Raspberry Pi), umístěných na vesmírné stanici, přičemž tuto příležitost získají všechny kódy, které v průběhu této akce správně na-

programujeme. Jeden kód = půl minuty v éteru.

Pro vesmírnou misi jsme si vybrali třídu pátáků, která již zná jednoduché základy z programování Ozobotů. Pomocí technologie Skype jsme se

spojili s lektorem v Praze, který představil projekt a lektoroval programování. Dvojice žáků programovaly svoje kódy v řádkovém programovacím prostředí a následně svůj kód odeslaly na Evropskou kosmickou agenturu, kde naše kódy analyzují a následně je vyšlou na ISS.

Každý účastník Kids XO Mise Zero tak získá 30 vteřin slávy na oběžné dráze, což mu nakonec zpětně doloží i certifikát od Evropské kosmické agentury ESA.

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

žďárských firem

Ve čtvrtek 14. listopadu 2019 se konal ve Žďáru nad Sázavou již 6. ročník akce, která má název Den otevřených dveří žďárských firem a je určena žákům osmých a devátých tříd základních škol. Zapojuje se do ní osm firem, které tímto způsobem nabízí žákům možnost prohlédnout si jejich areály a výrobní prostory. Cílem je samozřejmě získat v budoucnu nové zaměstnance...

Naše třída 8.B měla možnost navštívit firmy Dell, Enpeka a Tokoz. Vyrázili jsme brzy ráno autobusem, který pro nás speciálně přijel do Nového Města.

Naši první zastávkou byla firma Dell, která se zabývá automatizací, elektrotechnikou a robotizací. Jakmile jsme vešli do budovy, ujal se nás pan průvodce a odvedl nás do interaktivní místnosti. Tam jsme se dověděli, jak firma vznikla a jak se postupně rozrůstala. Seznámili jsme se s její hlavní činností a asi po půl hodině jsme se vydali do výrobních

provozů, kde jsme si mohli prohlédnout různé místnosti a stroje. Nakonec jsme dostali malé drobnosti na památku - dotykové rukavice, tužku, psací blok... Nasedli jsme do autobusu a pokračovali v cestě.

Naši druhou zastávkou byla firma Enpeka, která je téměř všem obyvatelům našeho okresu známá svými pekařskými a cukrářskými výrobky. Před vstupem do areálu jsme si museli obléknout speciální obleky a pak už jsme mohli okouknout, jak se vyrábí chleba, pečivo nebo zákusky. U toho jsme stihli z legrace zvážit

Zdenu Janů na pekařské váze ☺ a pak jsme se koukli na kvásek chleba, výrobu muffinů a vánoček. Ochutnali jsme rohlíky a buchty. Po prohlídce nám zbylo ještě asi 30 minut, a tak jsme se nasvačili a popovídali si. Pak jsme vyrazili k autobusu a pokračovali dál v cestě...

Poslední zastávkou našeho putování po žďárských firmách byl Tokoz. Zde jsme se nejdříve dozvěděli něco o jejich výrobním programu a potom jsme se rozdělili na tři skupiny. Každá skupina se dozvěděla zajímavosti o výrobě a také si vyzkoušela udělat z jednokoruny placku velikou jako pětkoruna ☺. V továrně jsme vi-

děli slévárnu zinku a železa, automaty na jídlo, zkušební místnost na panty a zámkové vložky, roboty a expediční místnost. I tato firma nám nezapomněla dát něco na památ-

ku - tentokrát jsme dostali kódové zámky ☺.

Tím naše exkurze skončila. Udělali jsme si slušnou představu o tom, jak fungují a co vyrábějí tři významné žďárské

firmy, a někteří z nás budou možná mít jednodušší situaci při výběru své budoucí střední školy.

Pavel Mahel, 8.B

FESTIVAL VZDĚLÁVÁNÍ A VÝHRA 15 000 KORUN NA VÝLET

Lenka Klementová, 9.C

14. listopadu 2019 se ve Žďáru nad Sázavou uskutečnil Festival vzdělání. I letos se ho zúčastnilo mnoho středních škol nejen z okresu Žďár a z celé Vysočiny, ale i z jiných krajů. Devátáci z naší školy se ho samozřejmě zúčastnili. Měli možnost si zde všechny informační stánky v klidu prohlédnout a zeptat se na různé informace ohledně střední školy, učiva nebo třeba internátu. Mnohým to pomohlo při rozhodování, kam jejich další kroky po ukončení základky povedou...

Festival zaštiťovaly významné žďárské firmy. Ty také již třetím rokem pořádaly soutěž pro třídní kolektivy základních škol, ve které se dá mimo jiné vyhrát částka 15 000 korun na školní výlet. A tak se naše třída 9.C do soutěže zapojila. Vlastně jsme se zapojili už loni, ale bohužel jsme se tehdy umístili „pouze“ na 4. místě. Letos se nám ale podařilo vyhrát ☺☺!

Soutěž spočívala v tom, že jsme měli vytvořit nějaký projekt, ve kterém ukážeme, že Žďár je super město. Samozřejmě v projektu musely být nějakým způsobem představeny všechny firmy, které akci zaštiťovaly - Dell, Tokoz, Enpeka, Vamafil, Hettich, Zdar, PKS holding a Teleflex.

My jsme se rozhodli, že natočíme televizní zprávy. Ve videu jsme ukázali všechny důležité památky a zajímavá místa, které ve Žďáře můžeme najít. Nejvíce jsme se však zaměřili na sport. V projektu

byli zapojeni všichni spolužáci a díky spolupráci se nám podařilo soutěž dotáhnout do konce.

nervozita stoupaly. A pak to přišlo... Jakmile se ozvalo jméno naší školy a třídy, poci-

Myslím si, že se nám video povedlo. Hlavní dík však patří naší paní učitelce třídní Evě Ficové, která nás v tom už od začátku podporovala a věřila nám!

Součástí festivalu bylo i vyhlášení výsledků této soutěže. Celkem bylo oceněno pět škol. Když vyhlásili první tři, stres a

ty, které jsme zažili, byly nepopsatelné. Byl to úžasný pocit! Sice, ještě nevíme, kam pojedeme ☺, ale doufám, že si ten výlet užijeme, ať už se vydáme kamkoliv!

Koneckonců - bude to přece náš poslední společný školní výlet na základce...

AKCE

LETOŠNÍHO PODZIMU

EXKURZE DO ELEKTRÁREN

V úterý 19. listopadu 2019 se třídy devátého ročníku a žáci 8.C vypravili na exkurzi do Jaderné elektrárny Dukovany a do přečerpávací vodní elektrárny Dalešice. V Dukovanech jsme byli pozváni do informačního centra, kde je připravena expozice modelů elektrárny. Průvodkyně nám nejdříve pustila video o tom, jak výroba v jaderné elektrárně díky štěpení jader uranu funguje, a poté nás provázela výstavou. Měli jsme možnost vidět, jak probíhá výměna paliva v reaktoru nebo co se děje s už použitým radioaktivním palivem.

V Dalešicích nás seznámili s tím, jak vodní elektrárna funguje nebo jak vypadá vodní turbína. Dále nám ukázali strojnou této elektrárny. Exkurze byla zajímavá a pro některé žáky byla přínosem - pro některé naše spolužáky opravdu velkým ☺.

Kateřina Chalupová, 9.C

SRÍ LANKA OČIMA MANŽELŮ ŠPILLAROVÝCH

Žáci 5.-9. ročníku se v pátek 22. listopadu 2019 přesunuli do kulturního domu, kde si pro nás manželé Špillarovi, známí cestovatelé, připravili další vzdělávací pořad. Tentokrát to bylo o ostrovním státě Srí Lanka, který se nachází v blízkosti poloostrova Přední Indie na ostrově Cejlon.

Seznámili nás s tamějším životem, lidmi, zvyky a hospodářstvím. Dozvěděli jsme se, že Srí Lanka je známá díky svému kvalitnímu cejlonskému čaji nebo například to, že jsou zde sirotčince pro slony. Velmi zajímavé jsou jejich tradiční náboženské slavnosti, kdy se muži nechávají propíchnout malými háčky a pověsit na vozy projíždějícími velkolepým průvodem.

Celý program se tomuto manželskému páru opět velmi povedl.

Kateřina Chalupová, 9.C

TURNAJ VE FLORBALU

Na konci října připravila paní učitelka Kovačičová a Klementová pro žáky 8. tříd turnaj ve florbalu. Rozhodčím byl Radim Lempera, náš bývalý žák, který se tomuto sportu dlouhodobě věnuje.

Všechny třídy si vytvořily pětičlenné družstvo z holek a kluků. Prvně hrály holky systémem každá třída proti každé. Jedna hra trvala pět minut. Na 1. místě se umístila 8.C, na 2. místě 8.B a na 3. místě 8.A.

U kluků to bylo stejné, až na ty výsledky, kde se na 1. místě umístila 8.B, na 2. místě 8.A a na 3. místě 8.C.

Tereza Tatičková, 8.C

FAKE NEWS

Ať se nám to líbí nebo ne, všechny z nás neustále obklopují nějaké informace. A ne všechny se vždy zakládají na pravdě. To byl jeden z důvodů, proč se 25. října 2019 vydal 7., 8. a 9. ročník do kulturního domu na pořad s názvem Fake news.

Celý pořad byl založen na lživých informacích, se kterými se setkáváme nejen na internetu a sociálních sítích, ale také v reálném životě. Seznámili jsme se s pojmem hoax, fake news nebo například s konspirační teorií. Také jsme mohli nahlédnout do kouzel Photoshopu, ale i do jeho stinné stránky. Velkou pozornost vyvolala situace, kdy jsme se dověděli o kauze v jednom modelingovém časopise, kdy grafik „přidělal“ modelce jeden prst navíc a nikdo si toho nevšiml, dokud to nepřišlo na trh.

Program byl pojat velmi vtipně a celá problematika kolem fake news byla pěkně vysvětlena. Na konci byla chvíle i na naše dotazy.

Simona Kosourová, 9.C

Mgr. Dagmar Svobodová
Mgr. Marie Klimešová

STŘÍPKY REVOLUCE

17. listopad všichni známe jako Mezinárodní den studentstva a také jako Den boje za svobodu a demokracii. Každý rok si tento významný den naší historie připomínáme státním svátkem. Víme ale, co se vlastně v tento den stalo?

Na podzim roku 2019 tomu bylo právě 30 let, kdy se studentské setkání na Albertově v Praze, připomínající 50. výročí nacistických represí, změnilo v demonstraci proti komunistickému režimu. To, že svoboda a demokracie není samozřejmost, je potřeba neustále připomínat. I to byl jeden z důvodů, proč se naše škola zapojila do projektu **Festival svobody na školách**.

Abychom našim žákům přiblížili události, které se před třiceti lety staly, instalovali jsme ve škole výstavu s názvem **Střípky revoluce**, jejímž cílem je představit nejen události sametové revoluce, ale také další vývoj na cestě k demokratizaci našeho státu. Součástí expozice byly prvky rozšířené

reality, díky kterým události ožily v mobilních telefonech, a žáci tak mohli po stažení aplikace Festival svobody sledovat na svých mobilních zařízeních dobová a pamětnická videa, která je vtáhla přímo

do dění v listopadu 1989.

Věříme, že tento interaktivní projekt pomohl našim žákům pochopit důležitost této události, díky které mohou vyrůstat ve svobodné zemi.

EKOTÝM VE ŠKOLNÍM ROCE 2019-2020

Také v letošním školním roce se hned od jeho začátku pustil do práce školní Ekotým. Oproti loňsku v něm došlo k několika změnám, protože nás opustili devětáci, ale na druhé straně se k nám přidali zase noví členové z nižších ročníků, takže dohromady je nás čtrnáct a v tomto počtu se dá pracovat velmi dobře. Je moc fajn, že se i letos dala dohromady tak bezvadná parta...

Snad jen pro připomenutí pár základních údajů - školní Ekotým vede paní učitelka Martina Janíčková a v letošním roce je složen z žáků 6.-9. tříd. Spolupracuje se správními zaměstnanci školy, především s panem školníkem. Členové se scházejí jednou týdně a naplní jejich práce je především:

- zajišťování realizace jednotlivých kroků Ekoškoly
- informování ostatních žáků a učitelů školy
- rozvoj vlastního vzdělání v oblasti environmentální výchovy
- tvorba materiálů do vlastní rubriky Ekofanda ve školním časopise Puclík
- účast na exkurzích v oblasti environmentálního vzdělávání
- pomoc při školních akcích
- realizace různých aktivit na pomoc životnímu prostředí

ČLENOVÉ SOUČASNÉHO EKOTÝMU:

Nikola Svobodová	6.B	Hana Lukešová	7.B	Zuzana Havránková	9.C
Šárka Topinková	6.B	Petr Veselý	7.B	Michaela Pinterová	9.C
Izabela Horváthová	6.B	Lenka Lukášková	7.C	Ondřej Mašek	9.C
Eliška Špačková	7.A	Tereza Tatičková	8.C	Matěj Sedláček	9.C
Kristýna Korbářová	7.A	Leontýna Oravcová	9.B		

Mgr. Martina Janíčková

72 HODIN ANEB POMÁHÁM, PROTOŽE CHCI

Tato akce se letos konala již posedmé, kdy se v rozpětí dvaasedmdesáti hodin dobrovolníci po celé ČR zapojili do aktivit, které pomohou druhým, přírodě i okolí...

Cílem této akce je zapojit co nejvíce mladých lidí a ukázat jim, že stačí málo, aby společně dokázali mnoho.

máme různé kořeny, ale jen jednu přírodu

Naše třída 9.B věnovala tuto akci úklidu lesa se zastavením u studánky Hubert. Počasí nám přálo, práce šla od ruky a ještě jsme si donesli plnou náruč hříbků...

Mgr. Martina Janíčková

UKLIÐME SVĚT

Každý rok se naše škola zapojuje do akce Uklidme svět a nejinak tomu bylo i v letošním školním roce. Žáci 8. ročníku, kteří navštěvují volitelný předmět ekologicko přírodopisná praktika, se vyzbrojili rukavicemi a pytli na odpad a vydali se „bojovat“ s odpady do parku Koruna...

Práce nám šla pěkně od ruky, a když jsme skončili, vypadali jsme jak banda alkoholiků ☺, neboť každý našel alespoň jednu láhev od alkoholu, takže to vydalo na pěknou sbírku. Člověk někdy žasne nad lidskou nepořádností a lajdáctvím.

Sebrané odpadky zaplnily dva velké pytle a podaly svědectví o tom, že byt' žijeme v 21. století, ovládáme dokonalé technologie a létáme do vesmíru, tak někteří z nás si nedokázali osvojit základní návyk, že odpadky patří do koše.

Mgr. Martina Janíčková

EXKURZE NA NOVOMĚSTSKÉ SÁDKY

Domluvit exkurzi na sádky není vůbec jednoduché. Nedostatek vody v krajině komplikuje práci i rybářům. A tak nám nezbývalo než čekat na okamžik, kdy trochu zaprší a na sádky budou dovezeny ty pravé rybářské skvosty...

15. října 2019 se žáci sedmých tříd konečně vypravili na novoměstské sádky upevnit si učivo o rybách našich vod a rozšířit si vědomosti skutečnými ukázkami.

Měli možnost vidět v reálu ryby dravé, jako například okouna, candáta, štika nebo úctyhodného sumce. Představila se jim i plotice, pstruh potoční i duhový, amur nebo třeba mník jednovousý.

Dozvěděli se spoustu nových a zajímavých informací, a tak nezbyvá než poděkovat panu Rostovi Mikešovi, který nám každoročně věnuje svůj čas.

Mgr. Martina Janíčková

ANKETA

1. Připravujete nějak zahradu na zimu?
2. Jak se připravují na zimu zvířata?
3. Víte, který brouk ohrožuje české lesy?
4. Který strom tím nejvíce trpí?

Iveta Juračková, 9.B

1. Hrabu listí a zazimováváme rostliny.
2. Jak která. Někteří se třeba chystají na zimní spánek.
3. Je to kůrovec.
4. Jehličnaté stromy, hlavně smrk.

Kateřina Parkanová, 5.A

1. Zahradu připravujeme na zimu tak, že vše sklídíme, zryjeme záhony. My třeba ještě přikrýváme borůvky, aby nezmrzly.
2. Stěhovaví ptáci odlétají do teplých krajů. Jiná zvířata - třeba medvěd - spí zimním spánkem.
3. Kůrovec.
4. Smrk ztepilý.

Ondřej Kadlec, 9.B

1. Hrabu listí, sbírám jablka.
2. Každé jinak.
3. Kůrovec.
4. Smrk ztepilý.

Natálie Pinterová, 5.B

1. Hrabu listí, hnojíme a ryjeme záhony.
2. Dělají si zásoby jídla na zimu.
3. Kůrovec.
4. Smrk.

František Brož, 6.A

1. Seču trávník a hrabu listí.
2. Shánějí si potravu.
3. Kůrovec.
4. Smrk.

Paní učitelka Kovačičová

1. Zryji zahrádku, posekám trávník, shrabu listí a stříhám keříky.
2. Někteří zalezou do nory, někteří odletí a někteří si nanosí zásoby. Já sama sypu slunečnici do krmítka.
3. Lýkožrout smrkový.
4. Smrk ztepilý.

Michaela Pinterová a Zuzana Havránková, 9.C

CESTA DO LESA

Na konci listopadu jsme s Ekotýmem vyrazili do lesa nakrmit zvířata a do krmítek nasypat ptáčkům. Kdo mohl, přinesl různé věci - např. seno, obilí, chleba, mrkev, slunečnici...

Měli jsme sraz ve školním průjezdu ve 14 hodin a potom jsme jako každý rok vyrazili do lesa Ochoza. Naše cesta je pokaždé dobrodružná, protože hrajeme hru jménem kolíček, a pokud napadne sníh, tak se koulujeme a také si zpíváme vánoční písničky. Když jsme dorazili na místo, vysypali

jsme vše, co jsme zvířátkům donesli do krmelce a krmítek.

Paní učitelka Janíčková nás nezapomněla zdokumentovat ☺ a odměnit vánočními dárky. Jedním z překvapení byly prskavky. Jelikož nás paní učitelka zná, tak jich bere pro jistotu dvakrát tolik, pro-

tože někteří jedinci si zapomenou u první prskavky něco přát ☺.

Zpáteční cesta je vždy spíše zaměřená na zábavu a tentokrát to samozřejmě nemohlo být jinak...

Tereza Tatičková, 8.C

RACI V NAŠEM OKOLÍ

30. listopadu 2019 jsme si v ekologických praktikách udělali badatelskou hodinu. Vydali jsme se do terénu a naše cesta vedla do lesa směrem ke koupališti, kde jsme se rozdělili do pěti skupin...

Každá skupina dostala jedno téma a to naše bylo: „bezobratlí a život ve vodě“. Objevili jsme skokana hnědého a hlavně vzácného raka říčního. Rak měl 5 cm, ale běžně může dorůst až pětadvacet centimetrů.

Žije v tekoucí vodě a dožívá se až dvaceti let. Vzhledem k tomu, že je indikátorem čistoty vodních toků, nás jeho nález o to víc potěšil.

Bádání celou třídu velmi bavilo, protože to bylo hezké zpestření výuky.

Iveta Juračková, 9.B

OKÉNKO DO PŘÍRODY

Podzim je v plném proudu, stromy už odkládají svůj listový šat a zvířata se pomalu připravují na zimu. Někteří zvolili teplé kraje Afriky, jiní shánějí na zimu zásoby a někteří se ukládají k zimnímu spánku. Může se ale stát, že i přes veškerou snahu se něco nepovede, a tak není výjimkou, že na své procházce podzimní krajinou naleznete například ježka, který už měl být dávno schovaný někde v pelíšku z listů...

Ježek

Co v takovém případě dělat? Jak se zachovat? Jsou dvě možnosti. V prvním případě oslovíte odborníka, např. pracovníka CHKO Žďárské vrchy a ten už si bude vědět rady.

V tom druhém případě se můžete na zimu ježka ujmout a zajistit mu pelíšek například z bedýnky, krabice apod. Jako pochoutku mu můžete servírovat kočičí masové kapsičky Whiskas.

No a na jaře samozřejmě vypustíte ježčka zpět do přírody. Uvidíte, jakou z toho budete mít radost, že jste se úspěšně podíleli na jeho přezimování...

A co se ještě hodí o ježkovi vědět?

- Patří do řádu hmyzožravců, což je jedna z nejstarších vývojových skupin savců. První zástupci hmyzožravců se objevili už v druhohorách.
- Má výborný čich.
- Oči ježků leží hodně po stranách, ale vidí stejně špatně ve dne i v noci.
- S orientací mu pomáhá sluch, slyší brouka nejméně na pět metrů, psa asi na dvojnásobnou vzdálenost.
- Ježek prospí čtyři pětiny dne, úkryt opouští po západu slunce. V létě věnuje nejvíc času obživě.
- Už od konce léta si hromadí pod kůží silnou vrstvu tuku, aby vážil aspoň 500-700 gramů. Délka zimního spánku je 5-6 měsíců.
- Ježčí jídelníček: rostlinná strava, žížaly, housenky, ptačí vajíčka, plazi (včetně hadů).

Připravila Mgr. Martina Janíčková a Šárka Topinková, 6.B

PLAZIVCI

Hodiny přírodopisu nám opět letos zpříjemnili zástupci z řad plazů, které ochotně zapůjčili chovatelé ze 7.A – Lukáš Kramár a Šimon Nečas...

Byla to želva zelenavá jménem Tonda a agama vousatá jménem Oliver ☺. Kluci nás seznámili se způsobem chovu těchto exotických zvířat, jak se o „mazlíčky“ starají, jakou péči vyžadují, jaké jsou nároky na potravu a podobně. Ostatní žáci si mohli „plazíky“ nejen detailně prohlédnout, ale i podržet.

Nesměla chybět ani Růženka - krajta královská, která je již celebritou, neboť nám ji pan učitel Smékal zapůjčuje do hodin přírodopisu každý rok.

Moc všem chovatelům za ukázky děkujeme.

Mgr. Martina Janíčková

KURZ ZVLÁDÁNÍ KRIZOVÝCH SITUACÍ

Anna Součková a Eliška Skuhrovcová, 8.C

V letošním školním roce měli nejen žáci 6.-8. tříd, ale i naši učitelé jedinečnou možnost zažít něco, co se u nás ve škole ještě nikdy předtím neuskutečnilo. V pátek 11. října 2019 nás totiž čekal kurz zvládání mimořádných situací, jehož cílem bylo připravit žáky i učitele na různá rizika a krizové situace, se kterými se mohou setkat ve škole nebo v běžném životě. Akci pro nás připravila společnost ProgressRescue...

My ani učitelé jsme dopředu pořádně nevěděli, co nás všechno čeká, a tak jsme všichni přišli do školy natěšení s myšlenkou, že to bude super den. A také byl!

Sešli jsme se v kreslírně školy, kde jsme se od profesionálů ze společnosti ProgressRescue dověděli základní informace o tom, jak bude celý den probíhat. Nejprve jsme se rozdělili do dvou skupin, každá z nich měla absolvovat teoretickou i praktickou část kurzu, pouze v opačném pořadí.

Naše skupina začala teoretickou částí, která byla zaměřena především na oblast požární ochrany - byl to zajímavý výklad o tom, co bychom měli dělat, kdyby třeba začalo hořet, jaký hasicí přístroj máme v jaké situaci použít... Některé věci jsme se nově dozvěděli, některé zase oprášili a některé jsme třeba ještě nikdy neslyšeli. Zkrátka byla to teorie, pro někoho možná v očekávání

akční náplně kurzu trochu nuda. Zpozorněli jsme u videa, které simulovalo havárie automobilů - citlivější povahy to snášely stěží.

Po této teoretické části se obě skupiny vyměnily a nás teď čekala ta mnohem napínavější část praktická. Přesunovali jsme se v družstvech po jednotlivých stanovištích a je jasné, že tahle činnost nás bavila daleko více. Na každém stanovišti na nás čekal instruktor, který nás seznámil s jednou oblastí, která se může při řešení mimořádných situací velice hodit.

Postupně jsme si vyzkoušeli činnosti například z oblasti zdravotnictví, jako byla první pomoc, resuscitace a zástava

masivního krvácení, stabilizování zraněného a zajištění jeho tepelného komfortu. Následoval nácvik „v terénu“, jak co nejrychleji a nejjednodušeji sestavit provizorní nosítka pro zraněného a jak ho správně a bezpečně transportovat. Také jsme byli seznámeni s různými druhy zbraní a naučili jsme se balit evakuační zavazadlo.

Blížil se závěr kurzu a my jsme s napětím očekávali, jak budeme moci získané vědomosti uplatnit při realistickém cvičném útoku aktivního střelce v budově školy. Věděli jsme předem, že k útoku dojde, počítali jsme s ním, a tak se napětí před samotnou akcí dalo skoro krájet ☺. Když se budovou školy rozlehly první vý-

střely, každý reagoval trochu jinak - někteří s úsměvem, jiným do smíchu moc nebylo, ale situaci jsme všichni zvládli.

Před útočníky jsme se schovali a zabarikádovali v nejbližší třídě a za pomoci našich učitelů, kteří s námi vše prožívali, jsme v úplné tichosti ošetřili raněné, připravili je na transport a naprosto bezhlučně čekali na zásahovou jednotku, která útočníky zneškodnila a nás bezpečně vyvedla z objektu.

Tento den s praktickým nácvikem byl super a rádi bychom si ho opět zopakovali. Nejenže nás bavil, ale byl i velmi poučný ☺. Všechno bylo naštěstí „jenom jako“, za což jsme byli všichni rádi.

Bobřík informatiky je soutěž, která je cílena na běžného bystrého žáka se zájmem o svět technologií. Letos se uskutečnila již podvanácté...

Soutěž si klade za cíl seznamovat žáky a jejich učitele s tím, co to jsou informatické otázky a problémy a že informatika není totéž co ovládání počítače. Soutěží se v pěti věkových kategoriích od 4. ročníku a naše škola se letos zapojila do kategorie MINI (4.-5. roč.), BENJAMIN (6.-7. roč.) a KADET (8.-9. roč.). Soutěžící odpovídali na otázky z oblasti informatického myšlení, algoritmizace, porozumění informacím, řešení problémů a digitální gramotnosti formou online testu, v němž vybírali z několika odpovědí nebo přemísťovali objekty na obrazovce. Vše se odehrávalo v počítačové učebně školy.

V celé republice se soutěže zúčastnilo celkem 90 976 soutěžících ze 745 škol. Průměrně za školu soutěžilo 123 žáků. A jak soutěž dopadla v naší škole?

Kategorie	Počet soutěžících	Úspěšných řešitelů	Průměr v ČR
MINI	87	23 %	32 %
BENJAMIN	111	21 %	16 %
KADET	98	35 %	32 %

Kategorie MINI

Ročník	Jméno	Body	Čas
5.	Jitka Synková	192 (maximum bodů)	26:07
5.	Martin Sáblík	176	26:38
4.	Ester Marcinko	165	30:00
4.	Sabina Pivková	165	30:00

Kategorie BENJAMIN

Ročník	Jméno	Body	Čas
7.	Martin Dvořák	160	32:27
7.	Adam Červinka	156	30:10
7.	Monika Halová	152	36:37
7.	Lukáš Straka	144	30:19
7.	Josef Vařejka	144	34:04

Kategorie KADET

Ročník	Jméno	Body	Čas
9.	Karolína Polívková	180	39:00
8.	Eliška Skuhrovcová	165	39:37
9.	Marie Klementová	165	39:58
8.	Václav Horňas	164	25:29
8.	Matěj Kalous	164	39:30

Všem dvaosmdesáti úspěšným řešitelům gratulujeme!

DEN MYSTERY SKYPE

Mirka Brabcová, 9.C

Jaké to je, když někam voláte a nevíte, s kým budete nakonec mluvit? Jak moc zajímavé je to, když se díky takovému volání dozvíte něco o nové zemi, o její kultuře nebo náboženství? A jaké to je dostat pusinku od japonských děvčat, i když jen na dálku ☺? Na všechny tyto otázky dostala naše třída odpověď díky zajímavé akci, kterou jsme měli možnost zažít v jedné „docela obyčejné“ hodině výpočetky...

V úterý a ve středu 1. a 2. října 2019 proběhl den Mystery Skype. Jde o to, že se učitelé z různých škol a různých zemí domluví a pomocí aplikace Skype se v jeden den jejich vybrané třídy vzájemně komunikačně propojí. Obě třídy samozřejmě předem neví, s jakou zemí volají, a cílem je uhodnout, z jaké země jejich protějšky pocházejí.

Naše třída 9.C volala v jedné hodině výpočetní techniky se školou, která - jak se později ukázalo - pocházela z Japonska. Velký obdiv sklídl Marek Cihlář a Matěj Sedláček. Holky v Japonsku z nich byly úplně paf ☺.

Děvčata Márovi posílala srdíčka jako o závod ☺ a skončil vyfočený na nejednom japonském mobilním telefonu. Myslím si, že si Mára tuhle elektronickou slávu dokonale užil a že na tuto hodinu výpočetní techniky bude vzpomínat hodně dlouho. A my taky...

PŘESPOLNÍ BĚH

DO REPUBLIKOVÉHO FINÁLE

OKRESNÍ KOLO

Ve středu 2. října 2019 se vybrání žáci naší školy zúčastnili okresního kola přespolního běhu ve Žďáře nad Sázavou.

I přes nepříznivé a deštivé počasí, které nás doprovázelo celé dopoledne, výborně zahájila závody hned v první kategorii mladších žákyň Nina Šinclová, která doběhla s velkým náskokem na prvním místě. Družstvo skončilo osmé.

V kategorii mladších žáků doběhl na 1. místě Adam Červinka a za ním na 3. místě Samuel Hendrich. Celé družstvo díky vyrovnaným výkonům zvítězilo a zajistilo si postup do krajského kola.

Za starší žáky uspěl také Martin Kršek, který závěrečným spurtem doběhl na 2. místě. Také starší chlapci v druž-

stvech vyhráli a postoupili do krajského kola.

Veronika Smolíková, 9.C

KRAJSKÉ KOLO

Družstva mladších a starších chlapců si výhrou v okresním kole zajistila postup do krajského kola přespolního běhu. To se konalo 9. října 2019 opět ve Žďáře nad Sázavou u Pilské nádrže. Klasické sychravé podzimní počasí vytvořilo pro závod vhodné podmínky.

Mladší chlapci ve složení Adam Červinka, Samuel Hendrich, Jakub Jelínek, Martin Dvořák a Jiří Ivičič nastoupili do závodu plní odhodlání a výbornými a vyrovnanými výkony obhájili vítězství celého družstva, čímž si zajistili po-

stup do republikového finále. Nejlepším naším běžcem byl Adam Červinka, který doběhl na 2. místě, a těsně za ním na

3. místě se umístil Samuel Hendrich. Starším chlapcům se již nedařilo tak, jak v okresním

kole, a v pořadí družstev skončili na 6. místě.

Mgr. Ivona Kovačičová

REPUBLIKOVÉ FINÁLE

Ve čtvrtek 17. října 2019 se vydalo družstvo mladších žáků ve složení Adam Červinka, Samuel Hendrich, Jakub Jelínek, Martin Dvořák, Milan Dvořák a Samuel Mařáš na republikové finále přespolního běhu, které se konalo v Hradci Králové u Stříbrného rybníka. Závody proběhly ve slavnostní

atmosféře za velmi příjemného a slunečního počasí. Na úplně rovinaté trati, která našim chlapcům moc nevyhovovala, se v konkurenci čtrnácti nejlepších běžeckých družstev neztratili a doběhli celkově na velmi pěkném 7. místě. Nejlépe v konkurenci jednaosmdesáti závodníků doběhl na 9.

místě Samuel Hendrich a těsně za ním Adam Červinka.

Chlapcům blahopřejeme za účast v republikovém finále a děkujeme za vzornou reprezentaci školy. Doufáme, že o postup budou bojovat i v následujícím školním roce.

Mgr. Ivona Kovačičová

ŠAKALÍ LÉTA

MUZIKÁLOVÉ PŘEDSTAVENÍ V HORÁCKÉM DIVADLE

16. října 2019 se do Horáckého divadla v Jihlavě vydala skupina žáků naší školy se svými učiteli, aby si společně vychutnali divadelní adaptaci úspěšného muzikálového představení Šakalí léta....

Představení Šakalí léta se všem moc líbilo. Na jevišti se v průběhu téměř dvou hodin odehrál příběh odrážející nelehké období 50. let minulého Tuto etapu naší historie jsme si tak mohli prohlédnout rebelskýma očima rokenrolových teenagerů. A ta skvělá kapela, která představení doprovázela!

Když jsme odcházeli, zahlédli jsme venku představitele hlavní role, ze kterého byla většina holek úplně hotová 😊. Poprosili jsme ho tedy, jestli bychom se s ním nemohli vyfotit. A vyšlo to!

Cestou zpět jsme se v autobuse zase moc a moc nasmáli. Opět skvělý výlet!

*Tereza Miková, 9.B
Kateřina Stupková, 8.C*

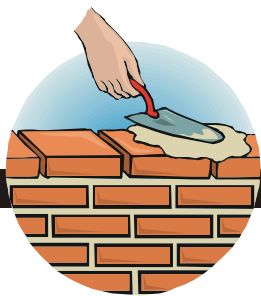
Myslím, že na toto představení hned tak nezapomeneme. Ze začátku naší cesty do Jihlavy probíhalo všechno tak jako pozvolna. V autobuse jsme se všichni bavili, pojídali jsme své zásoby a byli jsme zvědaví, jaké asi představení bude.

Když jsme dorazili do divadla, tak jsme si celí nadšení posedali do lóží - to nás hodně potěšilo 😊. Muzikál byl plný vtipných scén a byl doprovázen písněmi Ivana Hlase. Vypráví o rodině Prokopových, se kterými bydlí i bláznivá tetička, co pořád vidí duchy, a tak všude chodí s nožem 😊.

Celé je to vlastně o partě puberťáků, které vede číšník Eda zamilovaný do Aleny. Na scéně se objevuje i její brácha - průšvihář Kšanda, který mimo jiné třeba s kamarády načůrá

tatínkovi do piva 😊. A pak do děje vstoupí Bejby - přijíždí do Československa, hraje úžasné na kytaru, zpívá anglicky a nosí červené boty - všim se odlišuje od ostatních. Závěrečná píseň Bejbyho byla fakt úžasná!!!

CIHLA K CIHLE

STAVITELSKÁ SOUTĚŽ

Třetí ročník krajské soutěže ve vytváření staveb ze stavebnice TEIFOC se v letošním školním roce uskutečnil pod názvem Cihla k cihle Havlíčkově Brodě. Do finálového krajského kola se proboujalo pět škol ze čtyř oblastních soutěží pořádaných v Jihlavě, Třebíči, Žďáru nad Sázavou a Havlíčkově Brodě. Naše škola do soutěže vyslala smíšený tým ve složení Natálie Mrázková a Adam Straka ze 7.C, který výborně zabodoval už v oblastním kole...

A jak na soutěž vzpomínají její účastníci?

Letos jsme se zúčastnili soutěže se stavebnicí TEIFOC. Protože se nám podařilo dobře zvládnout oblastní kolo ve Žďáru nad Sázavou, čekalo nás krajské kolo v Havlíčkově Brodě. Autobus nás vyzvedl před školou a jelo se. Cesta utekla rychle, a než jsme se nadáli, byli jsme na místě. Šli jsme do tělocvičny, kde se soutěž konala, a během několika minut to začalo.

Na stavění jsme měli asi tři a půl hodiny. Mysleli jsme, že je to plno času, ale uteklo to strašně rychle a najednou byl konec. Jakmile jsme dokončili naše stavební dílo, šli jsme na oběd a mezitím porota chodila mezi stavbami a prováděla hodnocení našich výtvorů. Když jsme se vrátili, měli rozhodnuto, a tak už jsme jen čekali, jak to celé dopadne.

Výsledky se vyhlášovaly od

konce, takže ti nejlepší si na rozhodnutí počkali nejdéle. My jsme byli samozřejmě napnutí taky. Vyhlásilo se patnácté místo, a naše škola pořád nic. Desáté místo, a pořád nic. Při vyhlásování pátého místa už byly naše nervy na prasknutí a nemohli jsme se dočkat, až zazní jméno naší školy. A pak

se to stalo - při vyhlásování třetího místa jsme se konečně dočkali. Radostí jsme vyskočili z místa a šli si převzít odměnu za naše úsilí.

Ceny byly pěkné - velké kufry s náradím, spousta igelitek s metry, tužkami, bonbóny, kalkulačkou, powerbankou a podobně. Paní učitelce jsme do školní dílny vyhráli i vrtačku. Nakonec jsme získali ještě i ocenění za originální nápad.

Všichni jsme si soutěž moc užili a spokojeně odjžděli domů...

Natálie Mrázková, 7.C

140. výročí 1. základní školy v Novém Městě na Moravě

1879
1. základní škola
Nové Město na Moravě

Den 19. září 2019 byl pro naši školu velmi významný. Slavili jsme totiž její 140. výročí. A byla to oslava opravdu velkolepá...

Hlavní část oslav se konala na Vratislavově náměstí před budovou školy. Na pódiu zazněly projevy pana ředitele, zástupců města i dalších hostů. Křtil se tu almanach vydaný právě k tomuto výročí. Proběhlo mnoho krásných vystoupení mladších i starších žáků školy, mažoretek, Aerobic teamu a judistů. Celý program byl po celý den zpestřen hudebním doprovodem.

V prostoru před školou bylo možno zakoupit almanachy a pamětní školní hrnečky, vyrábět pro radost v dílničkách, soutěžit u stánku žakovského parlamentu či Ekotýmu, vyzkoušet si své sportovní dovednosti.

Zároveň probíhaly komentované prohlídky školy, kdy si návštěvníci mohli prohlédnout třídy, odborné pracovny a vy-

bavení. Absolventi této školy mohli zavzpomínat a posoudit, co se během let změnilo. Byla připravena výstava fotografií z historie i současného života školy, k prohlédnutí byly staré i nové školní a družinové kroniky. Ve třídách byly připraveny různé aktivity pro děti a dospělé, kde si návštěvníci mohli

vyzkoušet plno zajímavého ze života ve škole. Na závěr proběhla na náměstí před školou všemi očekávaná ohňová show, která oslavy zakončila.

Chtěli bychom touto cestou poděkovat vám všem, kteří jste v hojném počtu přišli slavit s námi. Věříme, že jste strávili příjemné odpoledne a odnesli

si plno pěkných zážitků z bohatého programu. Velký dík patří všem žákům i zaměstnancům naší školy za přípravu i vlastní průběh oslav. Dále děkujeme za spolupráci zejména

na Spolku rodičů při ZŠ Nové Město na Moravě, Domu dětí a mládeže Klubičko, kulturnímu domu, Aerobic teamu Nové Město na Moravě, technickým službám města a všem,

kteří se ochotně podíleli na zdárném průběhu oslav. Za finanční podporu děkujeme městu Nové Město na Moravě.

Mgr. Hana Knapčoková

ŠKOLNÍ TOULAVKA

Mgr. Pavlína Poláčková

ZÁJEZDY DĚTÍ A RODIČŮ

V DALŠÍM ROČNÍKU

Plzeňské toulání

První „toulavka“ letošního školního roku zavedla zájemce z řad dětí a jejich rodičů v průběhu podzimních prázdnin do krajského města Plzeňského kraje - do Plzně. Vyráželi jsme za kupření a provázely nás obavy z naší proslulé dálnice D1, neboť program byl jako ostatně téměř vždy pořádně nacvakáný...

Naštěstí se předtuchy nevyplnily a před desátou dopolední se už vyráželo na prohlídku tří zrekonstruovaných interiérů, jedinečných architektonických skvostů, které v Plzni vytvořil světoznámý architekt Adolf Loos ve 30. letech 20. století pro movité investory z řad místní židovské komunity.

Po pomyslném obědě následovala komentovaná prohlídka plzeňského centra, při níž jsme se všichni dozvěděli o jeho historii, kulturních památkách a zajímavých osobnostech - jednou z nich byl například Jan Sladký Kozina, vůdce chodského povstání, který zde byl 28. 11. 1695 popraven. Nemé-

ně pozoruhodné bylo vyprávění o vskutku moderních kašnách umístěných v rozích jednoho z největších náměstí Ev-

ropy. Byly uvedeny do provozu v červenci roku 2010, znázorňují chrtici, velblouda a anděla a jsou pokryté plátkovým zlatem.

Závěrečnou třešničkou na dortu byla exkurze do výrobní sekce ve Starém Plzenci. V historických sklepích bývalého pivovaru jsme při téměř dvouhodinovém programu poodhalili tajemství výroby nejznámějších českých sektů. Již od 40. let minulého století zde vznikají sekty, které se staly přímo legendou.

Dozvěděli jsme se, jaký je rozdíl mezi klasickou a charmatovou metodou výroby, viděli

jsme, jakým způsobem se se-
trásají kvasinky či jak se sekty
odkalují. Dostali jsme se přímo
do centra dění, nahlédli pod
pokličku samotného výrobního
procesu a mohli tak na vlastní
oči sledovat, jak „Bohemka“
vzniká. Součástí prohlídky

byla i degustace pěti vzorků
sektu.

Naprázdko však nevyšli děti
ani řidiči, ti měli k dispozici
dva zcela bezalkoholové vzor-
ky, z nichž jeden měl nádherně
narůžovělý odstín. Návštěvu
jsme zakončili v místní podni-

kové prodejně, takže řada z nás
odvážela domů „ježíška“ ☺.

Ani při zpáteční cestě se D1
naštěstí neukázala „v celé své
kráse“, takže jsme samozřejmě
za tmy, ale v přijatelném čase
dorazili zpět do Nového Města.

Cesta kolem světa

Tak na tu se vypravila skupina dětí a rodičů v sobotu 25. ledna 2020. Stačilo si přivstat -
budíček byl kolem čtvrté hodiny ranní - a odjet do plzeňských pivovarských sklepů na spe-
ciální výstavu ledových soch...

Ledoví sochaři pracovali přímo
ve sklepech. Použili 35 tun
ledových bloků a nejdelší dobu
- celé čtyři dny - trvalo vytvo-
ření šikmé věže v Pise. Co
všechno jsme zde obdivovali?
Z Antarktidy nás zdravili tuč-
ňáci, ledová kra a kosatka, z
Brazílie socha Krista Spasitele
v Riu se dvěma brazilskými

tanečnicemi samby, z Mexika
Mayská pyramida s lamou a
Mexičanem, USA zastupovala
socha Svobody a panoráma
New Yorku, Eskymák, tuleň a
iglú prezentovali Kanadu, ne-
chyběla australská opera v
Sydney, klokan s koalou, žira-
fy, sloni z Tanzánie, slavné
pyramidy v Gíze spolu s Tu-

tanchamonem, japonský zá-
pasník sumo a gejša, moskev-
ský Chrám Vasila Blaženého,
Mrazík s berlou mrazilkou,
londýnský Tower Bridge, pa-
řížská „eiffelovka“, Čechy pak
zastoupila katedrála sv. Barto-
loměje stojící na plzeňském
náměstí. Přestože ve sklepení
bylo značné chladno, tak se

mnohým z nás tajil dech nad tím, co všechno je možné z ledu vykouzlit.

Když už jsme byli v plzeňské pivovaru, tak by byl téměř hřích neabsolvovat také jeho prohlídku. Pivovarským autobusem jsme dojeli do nové stáčírny, která má včetně skladů velikost pěti fotbalových

Následovala cesta největším osobním výtahem, který přepraví 72 osob, jejichž maximální hmotnost nesmí překročit 5 300 kg (ty jsme rozhodně nepřekročili ☺), do míst, kde jsme zhlédli v krátkém filmu tajemství výroby „zlatavého moku“ a všemi smysly jsme se seznámili s jedinečnými suro-

současné. Užili jsme si jedinečnou atmosféru pivovarských sklepů, zlatým hřebem pak byla v závěru prohlídky degustace nefiltrovaného a nepasterizovaného piva Plsner Urquell načepovaného přímo z dubového ležáckého sudu ☺ (samozřejmě pouze „dospělci“ ☺).

hříšť a patří svým výkonem mezi nejmodernější v Evropě. Dvě linky chrlí každý den 120 000 lahví a 40 000 plechovek za hodinu - škoda jen, že tento skvost patří Japoncům.

vinami, ze kterých se pivo Pilsner Urquell již od roku 1842 v nezměněné podobě vyrábí.

Nechyběly ani varny napříč stoletími – od té první až po ty

Na zpáteční cestě jsme ještě stihli dvouokruhovou prohlídku zámku v Mníšku pod Brdy – celkem dvacet historických místností, kde jsme viděli, jak žila šlechta na počátku 20. století. Větší část tvořily reprezentativní místnosti – zimní jídelna, přípravná, dámský či pánský salón. Menší potom soukromé pokoje poslední majitelky baronky Kastové – viděli jsme tedy její soukromou ložnici, dětský pokoj nebo třeba koupelnu. Vše bylo zařízeno do nejmenších detailů se všemi vymoženostmi té doby – telefonem, fénem, cestovní toaletou či jídlonosičem nebo odpočinkovou stoličkou.

Víc už se do sobotního programu nevešlo. I přes brzké ranní vstávání a dlouhou cestu to byl krásný den ☺...

ANGLICKÉ DIVADLO

Kateřina Chalupová, 9.C

Koncem října se děti ze 6. až 9. tříd zúčastnily anglického divadla. Je to ideální příležitost vyzkoušet si, jak jsme na tom se schopností porozumět angličtině v praxi...

Tři představitelé, mluvící pouze angličtinou, zahráli představení, do kterého zapojovali i nás, diváky. Námětem byl detektivní příběh tří lidí - mladé dívky a dvou mužů.

Všichni tři byli účastníky kabaretu a hlavním tématem byla žárlivost obou mužů, kteří chtěli získat pozornost dívky. Nakonec to skončilo její smrtí a my jsme měli přijít na to, kdo

byl podle předcházejících situací vrah a proč to udělal.

Představení bylo skvělé jak na procvičení logického myšlení, tak na komunikaci a porozumění v angličtině.

DVĚ EXKURZE 9.C

S CÍLEM V PRAZE

Simona Kosourová, 9.C

Hned na začátku letošního školního roku se naše třída 9.C vypravila s panem učitelem Smékalem a panem učitelem Slámou na exkurzi do Prahy. Cestou tam jsme jeli všichni společně, ale program byl rozdělen na dvě části podle toho, který volitelný předmět jsme si pro letošní rok vybrali - byly to tedy vlastně dvě exkurze naráz...

Skupina zaměřená na multimedia se s panem učitelem Smékalem vydala do pražské zoologické zahrady a poté do motýlího domu - na obou místech bylo naším úkolem pořizovat fotografie podle předchozího zadání. ZOO byla krásná, bohužel nám ale moc nevyšlo počasí, takže většina z nás jela potom domů promoklá a zmrzlá.

Motýlího dům jsme nějakou chvíli hledali a u toho jsme mimochodem zjistili, že se nachází pod největším hračkářstvím v České republice. Samozřejmě že když jsme vešli do hračkářství, tak nám spadla brada a do motýlího domu už nikdo nechtěl 😊. Pan učitel

nám ale slíbil, že se po motýlech do hračkářství ještě vrátíme, a tak jsme poslušně šli do motýlího domu a fotili.

Na to krásné a obrovské hračkářství nám nakonec moc času

nezbylo, ale následně jsme se přesunuli do Palladia, kde jsme si nakoupili velmi potřebné věci do vlaku 😊. Asi je zbytečné říkat, že jsme je pořídili především v McDonaldu nebo v KFC 😊.

Druhá skupina se s panem učitelem Slámou se vydala na pražské letiště, kde si mohli prohlédnout nejružnější letadla, a pak se přesunuli do Apple muzea Praha, kde potkali mimo jiné Ester Ledeckou, ze které byl nejvíc nadšený pan učitel Sláma, který si s ní udělal tak 200 fotek 😊.

Zpátky do Nového Města jely obě skupiny samostatně a v jinou dobu, my jsme byli doma dřív. Byla to krásná exkurze se spoustou zážitků a ještě větší spoustou fotek, které jsme potom ve škole využili při našich multimediálních projektech.

Mgr. Petr Smékal

PUCLÍK

RECENZE
AUDIOKNIHY

ČTE UŠIMA

Vydavatelství Audiotéka, se kterým již tři roky spolupracujeme, vydává každý měsíc obrovské množství knížek v audio verzi. Knihy jsou skvěle načteny známými herci, zpěváky nebo moderátory, které je radost poslouchat. Do dnešního čísla jsme vybrali další tři tituly, které jsou plné akce a napětí. Třeba vás inspiroují ke čtení nebo poslechu...

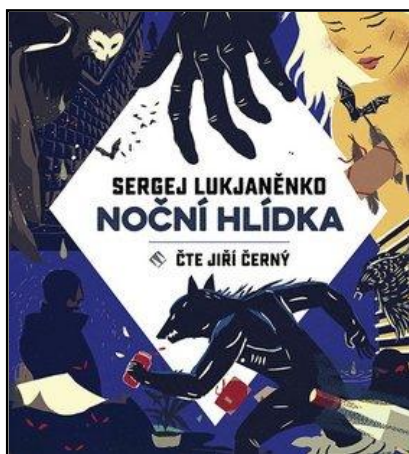
SERGEJ LUKJANĚNKO NOČNÍ HLÍDKA

Ulicemi všech velkých měst chodí v noci členové Noční hlídky. Ve dne naopak město stráží Denní hlídka. Světlá a Temná strana se vzájemně kontrolují, zda všichni dodržují Dohodu. Dohodu o vzájemném fungování Temných a Světých. Boj dobra a zla nikdy nekončí.

Na straně Temných najdete upíry, vlkodlaky, vědmy, temné mágy... Na straně Světých jsou světlí mágové, čarodějky, obrateňové... Všichni se snaží přežít a získat nějakou tu drobnou výhodu před druhou stranou.

Kdysi dávno mezi sebou bojovali a zabíjeli se. Boj byl dlouhý a krutý. Potom vznikla Dohoda. Na dodržování dohlíží Inkvizice – Šedá hlídka, která neposlušné členy obou hlídek likviduje. Většina boje se odehrává v takzvaném Šeru, místu, které lidé nevidí a nedosta-

nou se do něj. Je mnoho vrstev Šera a mnoho způsobů boje.

Světlý mág Anton Goroděckij je člen Noční hlídky a jeho první úkol v terénu je vypátrat a zajistit „divokou“ upírku, která loví v ulicích Moskvy. Upírka je bez licence a o žádné Dohodě nic neví. Všechno se ale zvrtné a začínají mocné zákulisní intriky. Do věci se vkládají dva nejmocnější mágové Moskvy a věci nabírají spád...

Další dva příběhy v knize na první část nepřímo navazují. Čím dál více je jasné, že žádné setkání Temných a Světých, žádná akce, prostě nic není jen náhoda.

Kniha je skvěle načtena a především doplněna písničkami, které si v knížce člověk jen přečte, a to úplně není ono. Písničky, které si Goroděckij pouští do uší při každé nebezpečné akci nebo hlídce, výborně doplňují atmosféru.

Všechny díly Hlídky jsou jednou z nejlepších fantasy – horror sérií. Co je mi velmi sympatické, je Lukjaněnkův pohled na upíry a jeho narážky na populární upířské romantické knížky a filmy typu Stmívání. Pevně věřím, že i další díly budou namluveny a stejně dobře ozvučeny.

Hlavně se neříkejte na dva filmy, které byly podle knížek natočeny. Větší slátaninu jsem snad nikdy neviděl ☺...

audiotéka.cz

Drsný spasitel je opravdu „drsný příběh“ z blíže nedefinované postapokalyptické doby. Vlastní příběh nepatří určitě k tomu nejlepšímu, co z pera pana Žambocha vyšlo, ale rozhodně neurazí a pobaví. Snad jen konec mi přišel tak nějak lehce zmatečný.

Mágové, megaškorpioni, lapkové, upíři a další mýtické nestvůry jsou to, co spolu s lidstvem, které žije v temných časech, krásně vytváří atmosféru příběhu. Akce stíhá akci a krev teče potokem na každé druhé stránce ☺. Prostě je tu vše, na co jsme u pana spisovatele Žambocha zvyklí a kvůli čemu jeho knihy čteme a posloucháme.

To, že nakladatelství vydalo knihu ve dvou dílech, mi nepřipadá moc šťastné řešení. Vždyť jako jeden celek vyšly daleko delší knihy a šlo to. Ale to na obsah knihy vliv nemá.

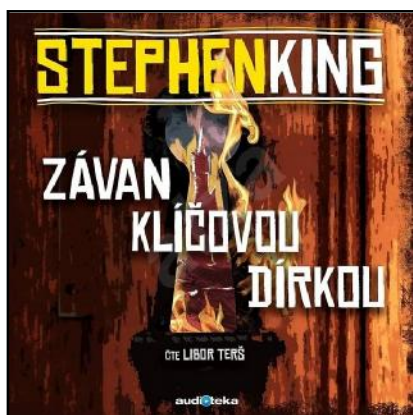
Co bych vytknul audiozpracování, jsou příliš dlouhé kapito-

ly. Kapitola trvající přes tři hodiny by snad mohla být rozdělena na kratší úseky. Mně osobně se to lépe poslouchá a hlavně v případě poslechu na PC to dost vadí. Musím hledat

několikrát, kde jsem minule skončil.

Kdyby se někdy Audiotéka rozhodla vydat Žambochovu knihu Predátoři, to by určitě potěšilo spoustu fanoušků ☺.

Další příběh Rolanda a jeho přátel. Jsou to spíše dva příběhy ze Středosvěta. Rolando-vo ka-tet (*skupina osob, hlavně pistolníků*) je donuceno přečkat smrtící bouři v úkrytu a je čas na příběhy.

Kniha je sice řazena mezi díly 4 a 5, ale číst se dá kdykoli po třetím dílu. Je skvěle načtená, přestože je to dějově trochu

jednodušší knížka. Dozvíme se něco málo o Rolandově životě před tím, než se vydal na cestu za Věží. Druhým příběhem je spíše pohádka ze Středosvěta.

Ve srovnání s posledním dílem Temné věže je to sice slabší odvar, ale určitě jsem se nenu-dil. Trochu mi to připomnělo pohádky od Tolkiena. Je to příjemné čtení i poslech...

VELKÁ PLAVBA

ŠESTÝCH TŘÍD

Zuzana Kosourová, 6.C

Začátkem školního roku - hned druhý týden v září - se měli žáci šestých tříd možnost zúčastnit harmonizačních dnů v rekreačním středisku v Zubří. Akce měla název Velká námořnická plavba a proběhla ve dvou etapách. Jako první se do Zubří vypravila 10. a 11. září 6.B, plavba naší třídy 6.C spolu s 6.A začala 12. září...

Brzy ráno jsme se sešli u školy, a jelikož svítilo sluníčko, tak jsme se těšili na cestu po svých až do Zubří. Po příchodu na místo jsme byli rozděleni do chatek a hned nato začal program. Byly to hry zaměřené hlavně na seznámení obou tříd - například vytváření řad podle velikosti žáků, podle data narození, délky vlasů a podobně. Odpoledne jsme si vyrobili

třídní vlajku a sestavili pravidla naší třídy. Večer jsme měli další a zároveň poslední hru prvního dne - každý dostal svíčku a musel se dostat přes určité území, aby nás neviděl strážce ostrova ☺.

Druhý den hned ráno nás čekala další zajímavá hra v lese. Všichni si zavázali oči a paní učitelky nás poskládaly do hada, kterého následně odved-

ly do lesa. Postupně nás odpojovaly a každý se chytil špagátku, který ho dovedl až na konec cesty.

Na závěr našeho pobytu jsme dostali Glejt námořníka a pak už následovala cesta zpět do Nového města. Oba dny jsme si moc užili a poznali jsme mnoho nových kamarádů...

okénko

ZŠ SLAVKOVICE

NAŠE LETOŠNÍ AKCE

Mgr. Jana Láchová

Také se vám všem zdá, že čas běží stále rychleji? Možná je to tím, že běžnou výuku čas od času nahradíme nějakou zajímavou akcí, na kterou se všichni u nás těšíme...

PLAVECKÝ VÝCVIK

Hned v září jsme zahájili plavecký výcvik pro všechny ročníky. Letos jsme v bazénu nebyli sami, mohli jsme měřit síly se žáky z Pohledce. Byli jsme podle výkonnosti rozděleni do čtyř skupin a všichni jsme se snažili vylepšovat svoje plavecké dovednosti.

bábek, Daniel Průdek, David Straka (všichni ze 4. ročníku) dokonce obdrželi titul „všestranný plavec“. Museli uplavat 200 metrů, 10 metrů pod vodou a skočit šipku.

DOPRAVNÍ VÝCHOVA

V září jsme absolvovali teoretickou a praktickou výuku dopravní výchovy

nejsme zvyklí jezdit na vypůjčených kolech, ale po trpělivém vysvětlování pana Jinka jsme se zlepšili a všechno zvládli.

MEDVÍDEK MÝVAL

11. září nás opět navštívili naši známí přátelé s minicirkusem. Opět jsme nadšeně tleskali cvičeným psům, akrobatickým kouskům žongléra i kouzelníka. Velkým překvapením pro nás byl medvídek mýval. Dověděli jsme se, kde žije, čím se živí, co má nejraději, a dokonce jsme ho mohli i pohladit.

A kdo by si myslel, že zvířata trpí, je na omylu! V minicirkusu jsou zvířata stará, která už by jinde nikdo nechtěl. A tito majitelé svá zvířata skutečně milují a věnují jim mnoho péče.

BRAMBORY

V letošním roce místo celoroční školní hry budeme mít vždy v měsíci vyhraněný jeden den na dané téma. V září to bylo téma BRAMBORY.

Výuka probíhala trochu jinak než obvykle, ale nechyběla matematika, český jazyk, prvouka, tělesná výchova i pracovní činnosti. Dověděli jsme se, odkud se u nás brambory vzaly, kdy se začaly používat, jaké je jejich využití, zopakovali si stavbu rostliny. V hodinách jsme s nimi počítali, třídili je, řešili slovní úlohy i nacvičovali násobilku. V tělocvičně jsme pak soutěžili ve skupinách v hodů

Nejstarší žáci se už pustili do skoků z bloku a téměř všichni zvládli šipku. Patrik Mužátko, žák z 1. ročníku, si vedl velmi dobře a hned v první hodině se zařadil do skupiny druhých nejlepších plavců.

Všichni žáci úspěšně absolvovali výcvik a dostali mokré vysvědčení. Čtyři žáci - Petr Dvořák, David Kol-

v Novém Městě. Nejdříve jsme se učili dopravní předpisy, zopakovali si značky a řešili křížovky. Na dopravním hřišti jsme si znalosti mohli vyzkoušet v praxi.

Zpočátku se nám nedařilo zařadit se do správných pruhů, ukazovat změny směru jízdy a bezchybně projet kruhový objezd. Možná to bylo tím, že

brambor do košů, ve sběru brambor z pole, přenášení na pálce, sázení brambor do řádků. V pracovních činnostech jsme z bramborových tiskátek tvořili obrazy.

Trochu jsme si zahráli na kuchaře. Brambory jsme okrájeli, dále je na prkýnku nakrájeli na plátky a upekli se solí a s kmínem v troubě. To byla dobrotka!

DRACI

V říjnu jsme měli téma DRAK. Celý den jsme se věnovali tomuto tématu - a to v každém předmětu. V hodinách češtiny jsme četli neobvyklou pohádku o drakovi, který měl rád brambory, vymýšleli dračí básničku, vytvářeli homonyma (slova, která stejně znějí, ale mají jiný význam), tvořili věty ze slov, řadili slova dle abecedy. V matematice jsme skládali příklady do obrázků, hráli matematická domina, počítali drakům mašle. V angličtině jsme se učili nová slovíčka na téma, co všechno může vidět drak z výšky.

V pracovních činnostech jsme si vyrobili malého dráčka. V závěru dne jsme odešli na kopec nad školu a tam jsme pouštěli své draky. Počasí nám přálo, a tak se i draci mohli z výšky pokochat krásou podzimní krajiny. Moc jsme si den užili!

NÁVŠTĚVA MOŠTÁRNY

I když letos nebyl rok příznivý na úrodu jablek, dostali jsme i přesto nabídku od zahrádkářů navštívit místní moštárnu. Pan Hudeček nám ukázal postup, jak z tohoto zdravého ovoce získat lahodný mošt. Viděli jsme, jak se nejdříve ovoce „pere“ v pračce, pak se drtí na „šrot“, jak se šrot dává do „plachetek“ a následně lisuje. Měli jsme možnost mošt ochutnat – byl báječný ☺!

DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ A HUDEBNÍ VYSTOUPENÍ

V říjnu jsme všichni odjeli do Nového Města na divadelní představení herců z divadla Drak. Viděli jsme zajímavou inscenaci „Jak si hraji tatínkové“, kde pět herců (otců) za-

hrálo pohádku o Sněhurce pomocí všeho, co najdou ve své dílně. Moc se nám líbilo, jak ztvárnili 7 trpaslíků, čím dokázali ozvučit děj a jak ztvárnili dračí obludu.

V listopadu nás navštívil pan Vojkůvka z Národního divadla v Brně s hudebním vystoupením „To nejkrásnější“. Společně jsme si zazpívali písničky o zvířátkách i známé písničky z pohádek. Trochu jsme se přitom protáhli, zasmáli, a dokonce si i zatancovali ☺.

HALLOWEEN

31. října jsme si o tomto svátku povídali v hodinách. Naše paní vychova-

telka si pro nás připravila překvapení - kdo chtěl, nechal si pomalovat obličej dle vybraných vzorů. Úplně jsme se změnili! Určitě byste nás nepoznali ☺.

DEN ZDRAVÍ

V listopadu jsme se zaměřili na téma zdraví. Bavili jsme o tom, co můžeme udělat pro to, abychom byli zdraví a veselí. Do receptu na zdraví patří zdravá strava, pravidelné sportování, dostatečný spánek, omezení hraní her na mobilních telefonech, ale také mít radost sám ze sebe, vážit si sám sebe, pěstovat v sobě zdravou sebedůvěru, vážit si svých kamarádů, dodržovat pravidla slušného chování, dodržovat bezpečnost při různých aktivitách,

respektovat druhé, tolerovat odlišnosti... a spousta a spousta dalších přísad. K tomu všemu nám pomohly akce Zdravá třída a Popálky.

DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ

Ke konci listopadu jsme se naladili na nejkrásnější svátky v roce díky pěknému divadelnímu představení „Slyšte, slyšte aneb co se stalo v Betlémě“. Zhlédli jsme příběh v podání jednoho herce. Sám představení řídil jako anděl a vedl Marii a Josefa trnitou cestou do Betléma.

Hlavní postavy si zahrály děti - Marii ztvárnila Štěpánka a Josefa Denis, Ježíškovi se přišli poklonit tři králové

a pastýři – opět to byli „herci“ z publika. Společně jsme si s chutí také zazpívali nejznámější koledy.

BYTOSTI Z NEBE A PEKLA

Na měsíc prosinec se asi těšíme nejvíce. Tradičně prožíváme adventní týdny, zapalujeme svíčky, vyrábíme dárky a těšíme se na nadílku. Pátý prosinec leckdo z nás očekává s obavami. Přijde letos jen Mikuláš a anděl? Jak to bude s čertem? Letos se čert zabydlil na naší půdě a chtěl vidět všechny děti. Jít sám do černé tmy za zvuků skřípoty, škrábání, dupání – to chce mít velikánskou odvalu. Ne každý to dokázal, ale čert byl s počtem odvážlivců tentokrát spokojen ☺.

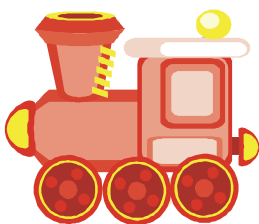
OPĚT ČTEME DĚTEM

Mgr. Věra Janů

Již desátým rokem je naše škola zapojena do projektu Celé Česko čte dětem. V rámci tohoto projektu pořádáme podvečerní čtení a zveme do školy zajímavé hosty, kteří předčítají dětem z různých dětských knih...

Letošní první podvečerní čtení proběhlo v říjnu a jako host přišel dětem číst pan Václav Šustr.

Představil dětem knihu **Pohádky o mašinách.**

Děti se zájmem poslouchaly příběh o nejvyšším panu že-

lezničáři, který toužil po největší mašině na světě. Tu ale dokáže sestavit pouze obávaný kouzelník Zababa. Jelikož je pan Šustr povoláním výpravčí vlaku a přišel v železničářské uniformě, bylo jeho čtení o to napínavější.

Po přečtení příběhu ještě seznámil děti se svou prací a rozdál jim plakáty a časopisy o vlacích.

Druhé podvečerní čtení se konalo v listopadu a předčítala nám mladá slečna ze Žďáru nad Sázavou Tereza Krábková. Přivezla knihu **Vánoční pohádka** a ve škole nám při jejím čtení zavládla příjemná vánoční atmosféra.

Myslím si, že tato podvečerní čtení ve škole mají své kouzlo, a doufám, že přivedou děti k většímu zájmu o čtení knih.

TAJEMSTVÍ MECHŮ

Monika Cihelková

Ve 4. ročníku v přírodovědě probíráme ekosystém les. Postupně zjišťujeme, co všechno se v jednotlivých patrech lesa nachází...

Viděli jsme film o vzájemném přátelství (symbióze) hub a stromů a už víme, že kořenovým patrem vede velice důležitý informační systém.

O tom, jak důležité a zajímavé jsou mechy, jsme se přesvědčili v projektové hodině Tajemství mechů. Každá skupina zkoumala bělomech sivý. Lupou jsme sledovali jednotlivé rostlinky mechu, které společně vytváří mechový polštář.

Na začátku pokusu jsme mech zvážili, následně skupiny tvořily myšlenkové mapy, co se stane, když do misky s mechem napustí vodu. Během hodiny do sebe mech nasál obrovské množství vody.

Už tedy víme, že mech je dobrý nejen na stavění domečků pro lesní skřítky nebo na stavbu hnízd některých ptáků, ale že zabraňuje erozi půdy, má léčebné využití a brání povod-

ním. Najdeme v něm mnoho organismů. Po čase se rozloží, vytváří humus a tím zkvalitňuje a zúrodňuje prostředí, ale hlavně zabraňuje vysychání lesa.

HRY BEZ HRANIC

Mgr. Eliška Šarounová

Po loňském roce, kdy jsme v družině navštívili mnoho zajímavého v Cestovatelském deníku, jsme se letos pustili do nové hry s názvem Hry bez hranic. Je zde důležitá spolupráce ve skupině, ale také samostatné řešení úkolů jednotlivců...

V září jsme co nejvíce času trávili venku na hřišti nebo na vycházkách do lesa. Také se

nám poštěstilo najít nějaké hříbky v letošní bohaté houbové úrodě ☺. Děti nezískaly jen

nasbírané houby, ale také první bodíky v celoroční hře, kdy přiřazovaly obrázky hub k názvům.

Za samostatné plnění úkolů děti mohly získat již čtyři body. Ve školní družině také plníme Hry bez hranic pro skupiny. Děti jsou rozděleny do čtyř skupin, ve kterých už plnily dva všeobecné kvízy.

Mimo celoroční hru se ve školní družině věnujeme i jiným aktivitám. V tělocvičně nejčastěji hrajeme míčové hry. U dětí je nejoblíbenější vybíjená (tzv. vracečka), na hřišti zase převládají honičky.

Další oblíbenou činností tento školní rok je práce s papírem či kartonem. Vystřihovali a lepili jsme 3D postavičky, především panáčky z oblíbené hry Minecraft. Následně děti vytvářely pro své postavičky i kartónové domečky. Kluci ze 4. třídy si zase oblíbili skládání z papíru (origami). Začali od jednodušších vlaštovek, papírových krabiček až ke složitějšímu tanku z papíru.

PUCLÍK

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 93 – červen 2020

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Mgr. Dagmar Svobodová

Miroslava Brabcová, Kateřina Chalupová, Lenka Klementová, Simona Kosourová
Veronika Hlaváčová, Eliška Skuhrovcová, Anna Součková, Kateřina Stupková, Tereza Tatíčková

e-mail: puclik@nmnm.cz <https://zs1.nmnm.cz>

Číslo 93 vyšlo 29. června 2020